

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 18/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.септембра 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас. Добар дан.

Да констатујемо да је ту:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,
- Браниоци: Недић, Константиновић, Миловић, Петровић, Ресавац, Стојиљковић, Крстић и Радуловић,
- И да су ту оптужени Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Хајдари Самет, Нухију Шемси, Хајдари Ферат, Садик Селимон и
- Остали оптужени су у бекству и суди им се у одсуству.

За колегу Бошковића се јавља адвокат Недић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли још неко треба можда да буде замењен? Не.

И ту су тумачи Еда Радоман-Перковић и Гани Морина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо после ове паузе да наставимо претрес, само да видимо да ли сте добили превод свих исказа сведока из истраге, дакле из оног раздвојеног предмета? Оптужени шта кажу? Све је стигло. Добили сте још неке дописе које смо ми добили у међувремену и то сте добили превод претпостављам? Добро.

Оптужени климају главом.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо за данас позвали [REDACTED] [REDACTED] поводом догађаја који је описан у оптужници а односи се на страдање покојних [REDACTED] као и пријатеља који је био са сведоком „Б-1“ и супругу сведока „Б-1“ као и особу за коју смо од Службе за откривање ратних злочина од полиције добили податке да је био старешина сведока „Б-1“ и коме је наводно, према његовом исказу, сведок „Б-1“ испричао шта му се догодило па је тако то била иницијатива за даље укључивање сведока „Б-1“ у овај поступак,

тако да ћемо прво да позовемо [REDACTED] јер је он први јутрос стигао. Молим Вас да колега Крстићу микрофон да искључи. Да ли можете сада [REDACTED] ?

СВЕДОК [REDACTED]: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. [REDACTED] ?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Треbate да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите и можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То разумете? Узећемо Ваше податке прво. Име Вашег оца?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК [REDACTED]: Моја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваше занимање?

СВЕДОК [REDACTED]: Пензионер МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре давања исказа полаже се заклетва, па Вас молим да то прочитате наглас.

СВЕДОК [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Реците нам где сте радили 1999. године?

СВЕДОК [REDACTED]: 1999. године сам радио у МУП Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком?

СВЕДОК [REDACTED]: Био сам у својству начелника СУП Гњилане од 01. јануара 1999. године до изласка са Косова, а онда сам се вратио у СУП [REDACTED] поново за начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте после изласка са Косова били одмах у Зрењанину или сте били у неком другом граду у Србији?

СВЕДОК [REDACTED]: После изласка са Косова био сам још око месец дана у Врању јер је дислоциран део Министарства унутрашњих послова, односно Секретаријата унутрашњих послова у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

СВЕДОК [REDACTED]: Дислоциран је у Врање, а цивилни део је остао у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте тада били старешина полицајцима?

СВЕДОК [REDACTED]: Овима који су у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су дошли у Врање?

СВЕДОК [REDACTED]: Који су изашли по споразуму, који су изашли са територије Косова у Врање њима сам био старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даћемо Вам сада једно име, немојте га говорити наглас. Рећићете нам да ли знате о којој се особи ради, да ли сте тој особи били старешина и да ли Вам је познато да је та особа, да ли је Вама тај човек причао да му се нешто догодило на Косову пре него што је дошао у Србију. Ми тог сведока зовемо „Б-1“. Да ли Вам је познат тај човек?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, дали смо Вам погрешан папир. Чекајте, а то име Вам није познато, то које смо Вам дали прво? Није. А да ли Вам је ово познато име?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. Мислим, да ли Вам је познато то можда та особа из Гњилана? Не. Добро. Да ли има питања за сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar дан. Ако сам ја добро разумео Ви сте од 01. јануара 1999. године били начелник [REDACTED] и тамо сте отишли из [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да је могуће да Ви не знате имена свих припадника МУП?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да пита. Питање је да ли зна имена свих припадника?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате имена свих припадника МУП у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било припадника МУП у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Па припадника МУП у Гњилану било је 600-700 рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 600-700?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно у време пре бомбардовања и после, у време бомбардовања?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања? Нема. Изволите. Ставићете сада молим Вас слушалице пошто, ако имате ту, пошто је оптужени да видимо у ствари можда ће на албанском, можда на српском да говори.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Поштовање. На српском језику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Говориће на српском, не треба.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Молим Вас кад сте напустили последњи пут Гњилане, тачно ако знате?

СВЕДОК [REDACTED]: Знам, 14. јуна 1999. године.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Шта има у Интернату у то време, шта је било, шта је имало?

СВЕДОК [REDACTED]: У Интернату у Гњилану не знам шта је било.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не знате као начелник?

СВЕДОК [REDACTED]: Сви су били напуштени за време бомбардовања, дакле претпостављам да и је и тај објекат био напуштен.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Током бомбардовања?

СВЕДОК [REDACTED]: Током бомбардовања да. Од 24. марта па надаље сви објекти су били напуштени и људи су се сналазили како су знали и умели.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да ли је познато [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED] презиме да, мислим да је био председник општине у једној од општина у Гњилану, ако на њега мислите.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Је л' знате где се налази Жегра место?

СВЕДОК [REDACTED]: Како?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Жегра.

СВЕДОК [REDACTED]: Жегра?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Како да не.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Близу је Јелашнице је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Шта се десило у току бомбардовања ту?

СВЕДОК [REDACTED]: Процесуиран је Жегра, процесуирана је још за време бомбардовања људи који су одговорни за злочин у Жегри су осуђени правоснажном одлуком још за време бомбардовања десио се злочин и процесуиран је, значи тај злочин је процесуиран.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Над цивилима?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, над цивилима.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам да ли је било неких нижих старешина који су имали непосредне контакте с полицајцима осим Вас?

СВЕДОК [REDACTED]: Да. Ако могу да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете објасните нам.

СВЕДОК [REDACTED]: Значи, полицајац не може да се директно обрати начелнику за све што му се догоди или што ради он директно се обраћа свом непосредно претпостављеном старешини. То је или командир станице полиције и његови помоћници или начелник одељења полиције за цео тај округ, па онда тек мени начелник полиције преноси ако су проблеми такви да ја треба да будем упознат са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И колико је тих старешина који су нижег ранга од Вас дошли, постојало у СУП у Врање тада кад сте се изместили?

СВЕДОК [REDACTED]: Хијерархијски мислите судија, ниже од мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да хијерархијски колико?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ниже од мене начелник одељења полиције одмах испод мене. Испод мене је заменик мој, па начелник одељења полиције, па командир, па помоћник командира, па вођа сектора. Ето то је отприлике хијерархијски тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет? Добро. Да ли су сви полицајци који су радили у Гњилану дошли у Врање па после евентуално као Ви што сте отишли у [REDACTED] градили нека друга места или су можда отишли, не знам, одмах у неки други град да раде и одмах били примљени у полицију?

СВЕДОК [REDACTED]: По споразуму који је потписан униформисани део заједно са мном је морао да напусти територију Косова и ми смо дислоцирани у Врање. Значи, тај део СУП Гњилане дислоциран је у Врање, а у Гњилану је остао други део цивилни део, што кажемо заједнички послови, личне карте, пасоши или по споразуму требало да функционише тај део цивилни за грађанство јер су имали своје текуће проблеме. Дакле, са мном је био у Врању само униформисани део. Ја сам био ту око месец дана, изабрали су новог начелника уместо мене и ја сам се вратио у [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тих који су остали колико је њих остало од ових шест колико је било, колико је остало?

СВЕДОК [REDACTED]: Само униформисани део то може да буде негде рецимо половина на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А половина је остала?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до кад је остала та половина?

СВЕДОК [REDACTED]: Остала док нису протерани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачно су излазили мислите или сви?

СВЕДОК [REDACTED]: Излазили су, ти који су остали нису, међународне снаге – КФОР им није гарантовао безбедност, рецимо мој заменик је, односно начелник који је тамо именован за вршиоца дужности после свега неколико дана дошао је и рекао да му КФОР не гарантује безбедност, да врши притисак и да се догађају ствари које могу да му угрозе живот и он је дошао и више се није враћао назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је Вама познат неки случај, Вама непосредно да је било ко од полицајаца из Гњилана затворен и малтретиран од стране припадника ОВК после повлачења полиције?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама лично нико није то причао?

СВЕДОК [REDACTED]: Лично нико није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се жалио?

СВЕДОК [REDACTED]: Није се жалио мени лично нико, нити имам сазнања нека о томе непосредна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми још само је ли тада већ ушао КФОР када сте ви изашли?

СВЕДОК [REDACTED]: КФОР је ушао отприлике, овако ћу Вам рећи хронолошки догађај. Дакле, 09. јуна је увече око 22 часа потписан споразум у

Куманову, 10. јуна смо ми имали колегијум у Приштини, 11. јуна већ су по зонама почели да улазе представници КФОР и то запада према истоку. Французи су дошли у Гњилане 12. јуна, 11-12. јуна су представници Владе Србије говорили народу да остане, долазили су на територију и суштина је била да се, ми смо објашњавали, значи њихово политичко руководство, председник општине, начелник округа објашњавали су суштину споразума да остану. Војска и полиција по споразуму се повлачила тако да је све то напуштено дефинитивно 13. Значи, 12. и 13. имали сте министре у Влади Србије који су били диљем Косова и тумачили споразум, споразум људима да се не покрену. Међутим, већ после неколико дана ја сам у Врању имао прилику да видим генерал Делић је дошао у Урошевац, односно овај део Штимље потпуно су се повукли, изашли су скроз становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војска?

СВЕДОК [REDACTED]: Војска је морала раније по споразуму. Значи, 10, 11, 12. и 13. морали су да изађу сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А КФОР је ушао кажете 11, 12. француски у Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Тако је, није једанпут. Значи, извињавам се, значи, КФОР није одједанпут улазио јер немогуће је, улазио је полако, значи од запада према истоку и 12. је мој заменик који је именован за вршиоца дужности тог цивилног дела имао с њима састанак већ у Гњилану око тога како ће даље изгледати, вршиће се функција итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда били у прилици да током повлачења видите јединице Ослободилачке војске Косова како улазе?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја непосредно не, али је било доста прича о томе да полако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК [REDACTED]: Значи, ја непосредно нисам имао прилику то да видим, али је било посредних прича о томе да УЧК заузима полако територију села и протерују становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Села? А Гњилане, ја Вас питам за Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Па и Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко питање браниоци и оптужени? Господине Ресавац.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Ја бих се надовезао на ово Ваше питање. Господин на почетку излагања рекао је да је он 14. напустио Гњилане, отишао у Врање, а да је после неколико дана, сад није битно, његов заменик који је остао тамо да руководи цивилним сектором дошао у Врање, па ме интересује да ли у том периоду од 14. до доласка Вашег заменика у Врање да ли Вам је он рекао да је у Гњилане ушао ОВК нека организована јединица, да су?

СВЕДОК [REDACTED]: Мени је мој заменик рекао, односно начелник, вршилац дужности начелника тог дела СУП тамо да му је становништво долазило и говорило да УЧК је заузимао и територије и просторе и станове и он је мени рекао само да је обавио разговор са КФОР Французима и питао за своју безбедност јер су већ почеле да круже приче да људи нестају итд. и онда су му они рекла да они њему не могу да гарантују безбедност, он је дошао код мене и ми смо о томе известили МУП да он не може више да се враћа јер му је живот угрожен.

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: Да ли Вам је познато, обзиром да, мислим у ствари сигуран сам да у том тренутку нисте били у Гњилану, када је и коме предата зграда Полицијске станице Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, није ми познато.

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: А да ли су Французи заузели, КФОР француски ту зграду?

СВЕДОК [REDACTED]: Рећићу Вам да је састанак са Французима био у згради СУП, значи радници СУП, цивилни део су дошли у зграду и вршилац дужности начелника тог дела [REDACTED] је обавио разговор са њима око даљег функционисања власти. Међутим, већ после неколико дана поново се састао и видео да није безбедан и изашао.

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: Мене интересује само да кажем физичка зграда да ли су тада Французи тражили од Вас или њега да се полиција и службеници иселе из зграде да се они уселе?

СВЕДОК [REDACTED]: Французи су дошли у зграду СУП колико је мени познато, даље не знам, ја сам изашао.

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: После два дана отприлике?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, Французи су долазили, онда су и Американци, рекао сам сукцесивно, значи 11, 12, 13.

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: А да ли знате када су Американци дошли у Гњилане, КФОР?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, знам за Французе, не знам за Американце, мислим да су дошли врло брзо.

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: Захваљујем.

СВЕДОК [REDACTED]: Јер није Гњилане припадало. Извињавам се, могу ли да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Није припадало само једној, оно је било подељено, овај део према Урошевцу је значи оно је било по тим зонама КФОР, није била целина па да једна међународна снага дође него, колико ја знам, били су значи Французи и Американци.

АДВ. БОЈАН ПЕСАВАЦ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још питања? Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Таман сам мислио да немам питања, али рећи ћу интересантно сведоку који је био и старешина МУП Србије и последњи се

повукао. Моје питање је за време бомбардовања где сте били, да ли сте били у Гњилану све време?

СВЕДОК [REDACTED]: За време бомбардовања био сам на територији Гњилана наравно сво време и чувао људе и главу и од бомби и од УЧК. У Гњилану сам био сво време.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли било неких напада за време бомбардовања од стране УЧК на Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: На Гњилане не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А реците ми да ли сте ви дислоцирани негде за време бомбардовања из зграде СУП?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Где?

СВЕДОК [REDACTED]: На различита места господине.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја Вас питам где?

СВЕДОК [REDACTED]: Па мењали смо свака три дана, тешко могу да Вам одговорим.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Први дан где сте били?

СВЕДОК [REDACTED]: Није СУП био на једном месту, био је на десет места. Свако одељење је добило задатак да себи нађе најбољу безбедносну локацију.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али Ви сте руководиоца, Ви руководите с том дислокацијом. Да ли знате где, набројте која места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако под условом да не мора да чува тајну и тако даље, значи ако има таквих неких околности да морате да чувате тајну онда нам то реците и онда нећете.

СВЕДОК [REDACTED]: Ако могу да појасним. Дакле.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тајна мене не интересује, само.

СВЕДОК [REDACTED]: Ако могу да појасним да би било јасније. Обзиром да смо напустили зграду МУП јер је она била.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мета претпостављам?

СВЕДОК [REDACTED]: Мета и већ су погођене неке зграде.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И где сте били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чакајте само мало.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам, моји људи су знали, курирска служба је радила, моји људи су знали тачно где сам ја и где су они и то је била тајна за све тада. Ја нисам био никад на једном месту више од неколико дана.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па сад ако Вас конкретно питам, Ви ћете рећи да је то тајна.

СВЕДОК [REDACTED]: Па не могу рећи био сам смештен у приватним објектима, становима, кућама, значи, ако разумете ратну ситуацију не размишља се на тај начин.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А КФОР је дошао док сте Ви били тамо? Где се сместио КФОР? На подручју Гњилана мислим оно то је њихова одговорност, зона одговорности, говорим само о Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: КФОР кад је дошао имао је састанак са мојим замеником, значи Французи директно полако улазе и они имају, долазе у СУП најпре и траже састанак са руководством СУП. Мој заменик који је именован 11. за начелника тог цивилног дела с њима је одржао састанак о даљем функционисању власти о тумачењу споразума итд.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Где су се сместили припадници КФОР у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам где су се сместили.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Као начелник СУП не знате?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, то је дан за дан.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. А да ли знате за време бомбардовања, непосредно пре бомбардовања и за време бомбардовања је ли био неки покрет, неки збег цивилног становништва Албанаца у правцу Македоније или није?

СВЕДОК [REDACTED]: За време бомбардовања?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пре бомбардовања и за време?

СВЕДОК [REDACTED]: То је општа појава, дакле општа појава да је албанско становништво и дан пре бомбардовања правио колоне желећи да, говорећи да је угрожено и желећи да напусти територију Гњилана, СУП Гњилане.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Каква је Ваша активност као начелника СУП била, је л' сте заустављали, је л' сте легитимисали, је л' сте одузимаи лична документа? Да ли сте имали уопште некакав налог? Ако је тајна не морате да одговорите.

СВЕДОК [REDACTED]: Није тајна никаква, разговарао сам са људима, значи са представницима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Видите збег, шта је то.

СВЕДОК [REDACTED]: Могу да одговорим?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо ако је завршио питања.

СВЕДОК [REDACTED]: Наравно да смо разговарали са људима, многи су се враћали, објашњавали смо им да нема никакве опасности по њих, већина њих се значи враћала, није уопште напустила територију па се поново покретала из нама непознатих разлога, али значи ми смо те људе обезбеђивали, није било никаквих легитимисања, није било никаквих наређења у овом или у оном правцу него једноставно смо и старешине и ја директно разговарале са њиховим, 'ајде да кажемо, покретачима те акције и људима из села, јер они су имали увек неког човека из села који је разговарао, дакле разговарали смо да нема никакве потребе да напуштају, да је безбедно и да ће бити свима исто, бомбе падају једнако на све и нема заштићених. Нисмо имали никакво легитимисање, никакво малтретирање или нешто слично.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја не знам, немам више питања, само једну констатацију са задовољством ћу то рећи да је, ја не знам ко га је предложио оптужница или суд, али у сваком случају потврђује високи професионални однос према служби коју је обављао и висок кредибилитет коју је уживао као старешина и говори оно само што му је познато. Мало је суд изненађен што

неке податке не зна, претпостављам да је припремљен или суд или тужилаштво да нешто друго каже али човек је сведочио оно што зна и одајем му признање на то. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац се јавио. Питање неко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ја се заиста сада питам да ли после овакве бесмислене констатације има нешто смисла рећи. Да суд и тужилаштво припрема сведока да каже нешто то је потпуно, не знам увредљиво, не знам шта да Вам кажем, мени је то увредљиво, а дизао сам руку током постављања питања да скренем пажњу суду да постављена питања немају никакве везе са овим поступком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Мемиши? А не, извините Петровић Владан.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Реците нам ако знате да ли је у периоду док сте Ви били начелник СУП Гњилане да ли су била дејства припадника ОВК у том периоду на подручју Гњилана?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Да ли можете да нам кажете, ако могу да кажем, територијално порекло припадника тих јединица да ли сте о томе имали некаква сазнања одакле они долазе, да ли су са подручја Гњилана или са подручја других делова Косова или су можда ван територије Косова регрутовани припадници ОВК који су на том подручју деловали према Вашим сазнањима?

СВЕДОК [REDACTED]: Није ми то познато са ког су подручја и да ли има из неких других подручја, али је деловала нама позната група «Карадак», односно област коју су они звали Карадак и то је тај део Косовског поморавља где су имали своје јединице и где су вршили борбена дејства, нападали и војску и полицију.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да ли знате место Пржибрег, насеље у Гњилану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Пржибрег, гробље где су?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Гробље где су?

СВЕДОК [REDACTED]: Знам где је гробље али не знам где су.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Тај реон је?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Је ли била?

СВЕДОК [REDACTED]: Насеље Гавран у Гњилану, у Гњилану постоји насеље Гавран.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не, Пржибрег?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ту где су гробље па онда идеш даље, то место ти је Пржибрег прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не зна.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Је ли била војска у месту што се зове Забелисајтага на албанском то, не знам на српском како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Српска војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српска војска и током бомбардовања?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Током бомбардовања?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја не знам где је била војска, ја сам начелник полиције.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Али то су били у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја не знам где је била војска, војска је имала свој потпуно посебан распоред и посебне своје локације тако да нисмо знали где су.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја подразумевам да они су били невидљиви?

СВЕДОК [REDACTED]: Па за време рата су морали бити невидљиви, иначе би изгинули.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Је л' знате за случај кад први дан су почели бомбардовање у 08:25 сати војска, иста та војска од место Забелисајтага гранатира то насеље?

СВЕДОК [REDACTED]: Не. Прва граната је пала поред војне касарне у 08:02 сати, имам прецизно убележено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бомба?

СВЕДОК [REDACTED]: Бомба.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не од НАТО него од српске војске?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, српска војска није дејствовала уопште.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ми можемо да донесемо и доказе за то.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сад никако нећемо успети да разрешимо комплетну ратну ситуацију сад на овом суђењу.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Јесте госпођо судија, али суштина је „Божур 50“ не зна, начелник полиције не сећа се, не зна, не памти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али имамо и оне званичне извештаје оне што сам тражила, онај званични извештај што смо читали.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Селимон, изволите, да ли сте Ви хтели?

ОПТ. САДИКУ СЕЛИМОН: Ви сте рекли да сте 14. јуна напустили Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ОПТ. САДИКУ СЕЛИМОН: Да ли су тада дошли Американци или су били само Французи?

СВЕДОК [REDACTED]: Колико ја знам Французи, ја нисам имао контакт ни са Французима ни са Американцима, то је имао мој заменик.

ОПТ. САДИКУ СЕЛИМОН: Па да, али ја питам да ли сте Ви у то време, да ли су Американци дошли или су били само Французи у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам видео само Французе.

ОПТ. САДИКУ СЕЛИМОН: А да ли знате где је камп „Бонстил“?

СВЕДОК [REDACTED]: Знам.

ОПТ. САДИКУ СЕЛИМОН: Да ли је тада био камп „Бонстил“?

СВЕДОК [REDACTED]: То не знам, ја мислим да није.

ОПТ. САДИКУ СЕЛИМОН: Да ли сте Ви лично или Ваши полицајци како да кажемо имали неку битку са ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, мени је „Бонстил“ познат зато што је начелнил ОУП-а Косовска Каменица, Момчило Трајковић био заточен тамо годину и по дана јер је остао да живи на Косову и ухапшен је у септембру 1999. године.

ОПТ. САДИКУ СЕЛИМОН: Да, али да ли у јуну.

СВЕДОК [REDACTED]: И тамо је био заточен и по томе ми је „Бонстил“ познат.

ОПТ. САДИКУ СЕЛИМОН: Тамо у јуну рецимо 17-18. јуна да ли је „Бонстил“ био ту?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам Вам рекао да сам ја 14. јуна у Врању и више немам никакве везе са Косовом?

ОПТ. САДИКУ СЕЛИМОН: Па да, али „Бонстил“ има 500 хектара, да ли он може да постоји тада у то време ту, Ви сте тада били ту, он не може за два, три дана ту да постоји?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам да ли сам јасан, ја сам 14. јуна у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна ништа после 14.

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам ништа после 14. шта се уопште догађа, значи можемо рећи после 13. јер сам 14. отишао за Врање, последњи значи сви су изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа после тога.

СВЕДОК [REDACTED]: Ништа после тога не знам.

ОПТ. САДИКУ СЕЛИМОН: Добро, немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још? Изволите.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Пошто сте били на тој позицији којој јесте, кажите ми да ли сте док сте били тамо имали обавештајне податке ко су припадници ОВК, бар неке, јесте имали прилику да сазнате?

СВЕДОК [REDACTED]: То су имале обавештајне службе које не припадају мени, ја сам значи, то су подаци који су припадали служби Државне безбедности, војној обавештајној служби и тако даље.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Јесте Ви нешто знали о томе?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, знао сам глобалне ствари сам знао.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: А јесте ли знали конкретно припаднике ОВК који су били на челу за Гњилане и то подручје?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, ја не, само сам имао посредна сазнања да кажем, ја директно не.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Добро, кажите ми као посредна сазнања да ли су Вам позната рецимо имена Ајдари Фазлија, Алија Реџеп и Шахири Шаћир примера ради?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, ја Вам не могу рећи ја сам та имена, ја моје полицајце не знам сада по именима, а не неке од тих људи.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко. Господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала Вам судија. Ја остајем при мојој констатацији раније, а то сам рекао јер одбрана није предложила овог сведока, но то је небитно што тужилац реагује. За време бомбардовања рекли сте да сте били тамо, била је сасвим извесно и војска, да ли је постојала нека координација на релацији Ви као најодговорнији испред полиције и најодговорнији односно из те зоне одговорности човек из војске и у чему се огледала та координација? Кратко, али заиста оно нај?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то је сада дуга прича, координација наравно да је постојала, али свако у свом домену одговорности, дакле то је заиста.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Знам, свако ради свој посао, али координација око заједничког проблема, бомбардовање, дислокације, стање на терену и у мирнодопским условима а камоли прште бомбе, је ли била или није и ко је човек, мало пре сте споменули генерала Делића, али не у том смислу да је он био одговоран за координацију и тако даље, он је на читавој територији Косова био, али ко је био тамо испред војске, испред те касарне, Ви сте први испред полиције?

СВЕДОК [REDACTED]: Господине нити ја реферишем војсци шта ја радим, нити војска реферише мени.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А не, ми смо служили војску, не питам Вас за реферисање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу пазите, господине Крстићу сачекајте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За координацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да човек заврши реченицу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Најбоље што сам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим, молим, молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сачекајте када поставите питање да сведок одговори.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, апсолутно сте у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми одговарати молим Вас господине Крстићу, примите примедбу и одђутите, господине изволите.

СВЕДОК [REDACTED]: Наравно да координација је постојала обзиром на ратне услове врло ретко смо се могли видети, једино када су били озбиљни проблеми у питању као што су неки инциденти у самом граду који су били

везани за њихову врсту делатности. Дакле, нити сам ја био дужан да реферишем војсци о томе где, шта и како, нити су они то мени радили.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли је у то време било проглашено ратно стање, ванредно стање, ко је над чијом командом био тамо, војска или полиција или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се да сведок одговара на ноторне чињенице.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, да, разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било проглашено ратно стање. Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, немам питања и остајем при констатацији коју сам већ рекао без обзира на ово избегавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда немојте понављати, само седите, памтим оно што сте рекли. Господине Гавранићу колико су Ваши трошкови доласка?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам дошао са сином колима, немам трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како немате трошкове, ми имамо цену аутобуске карте, међутим ја не знам колико сада кошта гориво до Зрењанина и натраг, ако вам је то.

СВЕДОК [REDACTED]: Је ли могу ја да се одрекнем, хвала вам. Могу да се одрекнем трошкова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Да ли тражите трошкове исхране?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове не тражи.

Ја се Вама захваљујем што сте дошли, сада можете да идете и можете да се освежите молим Вас овде у Служби за помоћ и подршку сведоцима.

СВЕДОК [REDACTED]: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатно. Отпратите сведока до Службе за помоћ и подршку и позовите следећег сведока [REDACTED], она је прва дошла. [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите и можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да ли то разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Извините то задње поновите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи можете да ускратите одговор на нека питања ако би Вас или Вама блиске сроднике, не знам мужа, сестре, брата, изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, можете онда да кажете е ово би било кривично дело ако ја одговорим на то, ја нећу одговарати, мада таквих питања тешко да ће бити.

СВЕДОК [REDACTED]: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Ви мени прво Ваше податке? Рођени сте које године?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш отац се зове?

СВЕДОК [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је Ваше девојачко, удато презиме је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED] Добро. Где сте рођени?

СВЕДОК [REDACTED]: Рођена сам у [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваше пребивалиште сада је у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је познато неко од ових имена из ранијег периода, дакле не сада док се води суђење, не сада у последњих четири, пет година, него од раније, Ајдари Фазлија, Реџепа Алија, Шаћири Шаћир, Муслију Шефкет, Алија Садик, Алија Идриз, Мемиши Агуш, Хајдари Фатон, Нухију Шемси, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, Халими Рамадан, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Сахити Камбер, Садику Селимон, Фазлију Бурим?

СВЕДОК [REDACTED]: Ниједно ми име није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. И ја Вас молим да положите заклетву, ту испред Вас је текст заклетве да га прочитате наглас?

СВЕДОК [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину, да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми сада када сте дошли у Србију, ово мислим у Србију у ужем?

СВЕДОК [REDACTED]: У [REDACTED]?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]: 1986.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и тада сте се удали или шта?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, 1986. сам се удала и 1987. добила сина, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте одлазили после тога и да ли сте током бомбардовања одлазили у ваше родно место?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте.

СВЕДОК [REDACTED]: А пре тога сам да, одлазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте последњи пут чули и видели своје родитеље?

СВЕДОК [REDACTED]: Баш када се завршио рат на Косову, тада сам чула, тада сам чула они су дошли овамо у [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли у [REDACTED] када су дошли?

СВЕДОК [REDACTED]: Код брата, па тад, моја мама има брата у [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када је то било да ли знате можда датум?

СВЕДОК [REDACTED]: Е датум не знам ставарно, датум не знам, не могу да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било престало бомбардовање.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, то увече када је престало након два, три дана одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и колико су боравили ту у Србији?

СВЕДОК [REDACTED]: Ништа само су преноћили јер пошто су ствари оставили тамо за смештај негде за избеглице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ту негде у [REDACTED] где се налазио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ту ти је то код [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Они су дошли у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, код маминог брата рођеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ствари су биле у [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Ту су преспавали и изјутра рано су се вратили натраг за Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Косово?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и колико су онда, јесте се онда чули или видели када су били у Србији?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, тада када су били у Србији, само сам се чула телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: То је било пре него што су кренули ја сам се чула са њима и то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И после тога се више нисте чули?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, ни чули ни видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су они када су се вратили на Косово, да ли су путовали њих двоје сами или је неко од деце ишао са њима?

СВЕДОК СТАНКА ГРУЈИЋ: Не, моја сестра је била остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове Ваша сестра?

[REDACTED]: Ова сада што ће доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је остала?

СВЕДОК [REDACTED]: Због ње су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је остала на Косову?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и када је она после дошла у Србију?

СВЕДОК [REDACTED]: Па када су они пошли за њу, они су се мимоишли она је пешице дошла, ишла и њу полиција нашла путем, да ли у Гњилану, да ли у Врању и онда су је ставили када је ухватила полиција, ставила је у болници у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је.

СВЕДОК [REDACTED]: А то је након месец дана после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било месец дана после?

СВЕДОК [REDACTED]: Нашли су моју сестру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК [REDACTED]: А за маму и за тату наводно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сестру су нашли на Косову или у Србији?

СВЕДОК [REDACTED] РУЈИЋ: У Србији, у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србији су је нашли?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви нисте знали шта је са њом?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисмо знали, после месец дана смо ја и мој муж тражили, тражили, ко наводно смо чули за њу да је ту и онда смо тражили у болници преко људи и тако нашли смо њу и онда сам ја отишла по њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули нешто поводом страдања Ваших родитеља?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам да вам кажем то сам разне речи чула, те оно, те ово, а ништа није то било стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, позвала сам вас због тога што је један сведок причао нешто што ми пре тога нисмо чули, па сам зато и Вас питам шта сте Ви чули?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам то сам чула као наводно од моје тетке, те да су тамо, да су живи, те оно, те ово, а нико жив то не зна, то она причала, то не зна ни она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули од неког мештанина, од неког ко је био ту у селу нешто?

СВЕДОК [REDACTED]: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када их је видео, када су се вратили, да ли су тражили, да су се, одакле знате да су се Вашом сестром мимоишли?

СВЕДОК [REDACTED]: Па знам зато што накнадно као кад је сестра изашла из болнице, после месец дана она је била знате колико пропала ја сам њу једва спасила, само што није умрла у тој болници и онда ми она то мени причала наводно тако да су се они мимоишли. А да ли је то стварно или није, она је и болесна мало, знате да пије лекове од живаца, ја то не знам. Нисам сигурна у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кажите ми још Ви сте касније учествовали у сахрани и преузимању тела, подношењу захтева за тражење?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то што сам ја имала да Вас питам. Да ли има питања? Не. Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имам ја једно питање. Рекосте сада на питање суда да Вам је сестра била у болници?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Где, у Врању?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А од чега је боловала и од чега сада болује? Ако знате.

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам, то она има документе своје ја не знам наводно сви вичу да је од живаца.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли Ви знате нешто лично?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам то у Врању доктор каже тако, али да ли је то сигурно не знам, она је лежала месец дана, а после месец дана тад сам је ја довела кући она није код мене пила лекове ништа ја сам само домаћу храну све на време, окупала и све, ја сам моју сестру чувала као праву сестру рођену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања још господо? Нема. Имате Ви још нешто да кажете?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам, сад кад би ја знала тог правог убицу и да ли је то тачно то ме интересује само за матер и за оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта бисте?

СВЕДОК [REDACTED]: Да га ја видим, када би знала да је то истина, да га видим само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете гоњењу против тог човека, да ли имате одштетни захтев?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, ја би само, ништа то ви сами одлучите, требало би нешто да се уради због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можете и касније да размислите.

СВЕДОК [REDACTED]: Па могу, могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте прегледали остатке када су, посмртне остатке Ваших родитеља?

СВЕДОК [REDACTED]: Па јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отварали сте?

СВЕДОК [REDACTED]: Шта је то, ништа, то су само били кости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отварали сте Ви и сестра Ваша?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Кривичном гоњењу се придружује. Имовинско правни захтев поставља али не опредељује.

И реците ми колико су Ваши трошкови од [REDACTED] до Београда?

СВЕДОК [REDACTED]: Е па то сам дала овој госпођи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте ту?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ја Вас молим овде ми кажите.

СВЕДОК [REDACTED] сам дала, заборавила сам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ми стоји да сте Ви укупно потрошили 2.660,00 динара за бензин и за путарину јер сте дошли колима, па ћу ја само да Вас замолим да ми кажете због чега сте ишли колима јер је аутобуска карта 1.300,00 или повратна аутобуска карта 1.055,00 динара.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, али ја сам ишла са колима јер ми је сигурније било колима јер ја нисам овде долазила никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок на име трошкова тражи 2.660,00 динара, колико износе трошкови доласка аутомобилом и плаћања путарине од [REDACTED] до Београда и натраг и објашњава да је морао неко да је доведе јер никада није долазила овде, па суд досуђује да се сведоку на руке исплати 2.660,00 динара.

Исплатиће Вам овде на руке, сада можете да идете. Довиђења. И замолићемо да уђе [REDACTED] Добар дан. Станите овде молим Вас, можете и да седнете, дајте столицу једну. Е добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Ћу да седнем, путовала сам боле ме ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прво ћу Вам рећи да сте позвани као сведок.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину.

СВЕДОК [REDACTED]: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам кажете све што знате и не морате да одговарате на сва питања, она питања која би Вас или неког Вашег блиског изложила некој срамоти или некој штети или кривичном гоњењу, на то не морате да одговарате. Је ли разумете то?

СВЕДОК [REDACTED]: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада прво ћете да нам кажете име Вашег оца, име и презиме?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми годину Вашег рођења?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте рођени?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте живели?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У [] ?
СВЕДОК [] : Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. [] ?
СВЕДОК [] .
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кажите ми Ваше занимање?
СВЕДОК [] : Па имам средњу правну и вишу педагошку школу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли радите негде?
СВЕДОК [] : Па радила сам доле, сада не радим нигде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи сада сте незапослени?
СВЕДОК [] : Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате овде испред себе текст заклетве па прочитајте то наглас?
СВЕДОК [] : Које?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту заклетву испред Вас, значи, ево заклињем се.
СВЕДОК [] : Заклињем се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Својом чашћу.
СВЕДОК [] : Својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећutati.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала вам.
СВЕДОК [] : Је ли могу да га ставим тамо?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, можете. Кажите нам, Ви сте били у време бомбардовања у []
СВЕДОК [] : Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са ким сте тада живели?
СВЕДОК [] : Живела сам са оцем и са мајку, па оца и мајку су убили Шиптари, Албанци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где Вам је био брат?
СВЕДОК [] : А брат ми је унапред када је почео рат, он је тата га је испратио, дао му марке све што смо имали из куће, дао му те марке и мало ствари понео у ранац и пошао био за Србију, овамо да дође код сестре, а ја сам остала била са оцем и са мајку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то када је почео рат или када се завршио?
СВЕДОК [] : Када је почео рат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат уопште током бомбардовања није био на Косову?
СВЕДОК [] : Он чим почео први дан он одмах почео, а ми после тек када било 10 дана прошло.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега 10 дана?
СВЕДОК [] : Па рат кад, од како је почео, 10 дана како почео рат ја сам била заробљена, а тату и маму убили Шиптари, Албанци, а тај Шиптар се звао, из Ћивлук, из Ћивлак, каже ми тетка, ја сам са тетку разговарала телефоном и она ме обавестила каже она је тамо живи доле на

Косову, обавестила ме да тај Шиптар што је убио, што је убио тату и маму он је из Ћивлака, не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је место се тако зове, село?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте. Село, Ћивлак, Пожарање па Ћивлак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пожарање, Ћивлак?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате сада ја Вас уопште не разумем, значи ја Вас питам за март месец када је почело бомбардовање, где сте Ви били?

СВЕДОК [REDACTED]: Кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Вама тада био брат?

СВЕДОК [REDACTED]: Па и он је био један дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био мобилисан или није?

СВЕДОК [REDACTED]: Он је био један дан у кући. Један дан кући био, после други дан он одмах пошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК [REDACTED]: Па пошао за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али када су Ваши родитељи убијени, када је престало бомбардовање или током бомбардовања?

СВЕДОК [REDACTED]: Када је престало бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је престало?

СВЕДОК [REDACTED]: Када је престало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваш брат током бомбардовања био мобилисан?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, и кад Ви кажете када је почео рат то Ви мислите када се повукла војска и полиција?

СВЕДОК [REDACTED]: Аха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и када је брат је одмах дошао у Србију?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви, мајка и отац?

СВЕДОК [REDACTED]: Остали кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и до када сте били тамо?

СВЕДОК [REDACTED]: Па били смо једно 10 дана кући после Шиптари су долазили и убили тату и маму а мене заробили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су Вас заробили да ли знате датум?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам датум, сећам се само да када су ме заробили рекли су ми да седим кући, ја сам рекла ја нећу да седим кући, немам зашто да седим овде ће ме убијете, једва сам извадила живу главу да дођем, аутобус је тога дана био ишао ја сам до Гњилане дошла аутобусом, после од Гњилана један Шиптар ме ударио по стомаку са песницом и ја сам почела да плачем и пријавила сам га КФОР-у, КФОР је рекао немој да плачеш дођи ти овамо са нама и Шиптара привели у СУП у Гњилану, тамо испитивали га, а ја сам рекла шта ми се десило, како ме ударио како ме заболело на том месту по стомаку ме ударио, да ми испусти ваздух.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК [REDACTED]: И после шта ћу да радим, како ћу и ја сам кренула нема аутобус из Гњилане да идем, да одем до ује до Житорађе, Хан па Житорађе, да идем код ује и после да одем код сестре, али нисам могла, ја сам пешице до Бујановац све ишла пешице и ишла сам сама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то километара?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам можда има једно 30 километара можда има и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ишли по путу или по шумама?

СВЕДОК [REDACTED]: Па путу, по путу, кола пролазе ја по путу идем сама, ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није хтео да Вас повезе?

СВЕДОК [REDACTED]: Нико, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: И у Бујановцу када сам стигла два милиционера су ме зауставили и питали каже одакле идеш, ја сам рекла идем из Гњилана, каже шта ћеш у ово доба, ја кажем ја сам побегла од Шиптари, од Албанци, и они када су мене видели ја сам била мало потресена, била сам, стрес сам добила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: И ја кажем ја пијем лекове, на милиционери, милиционери кажу ми ћемо да те одведемо каже у [REDACTED] у болницу, ми видимо да ти ниси добра, и они узели кола и одвезли ме у болницу у Врање и тамо сам била у болници месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то ујутро или увече кад су вас одвели?

СВЕДОК [REDACTED]: Ујутро, ујутро ме одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате можда када су Вас отпустили из болнице, ког датума?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, не могу да се сетим, месец дана сам била у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам када сте изашли из болнице на пример?

СВЕДОК [REDACTED]: Па лежала сам месец дана у болници, а требала сам да изађем мало раније, али јавили сестри овамо у [REDACTED] и брату да дођу по мене да се не враћам на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: И ја сам сачекала сестру и брата и они ме колима довели до [REDACTED] и тако сам се спасила, а тату и маму убили и тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада мене интересује када сте Ви примљени у болницу, када сте изашли?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате неку отпусну листу?

СВЕДОК [REDACTED]: Немам отпусну листу, немам отпусну листу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате?

СВЕДОК [REDACTED]: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ни представу о томе које је то време?

СВЕДОК [REDACTED]: Имам само отпусну листу у Београду када сам била у болницу, ја сам се удала први пут када сам била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то ме не интересује, интересује ме само ово када сте били, ако то можете да се сетите да ли можете да ми кажете да ли су?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам који месец био не могу да се сетим, само било сунчано време знам, само да вас лажем, не знам ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате шта ме интересује, када сте то дошли у Гњилане, па сте после тога ишли у Бујановац и то, где су били Ваши родитељи?

СВЕДОК [REDACTED]: Остали кући убивени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели како су они убијени, да ли сте Ви видели њихова тела?

СВЕДОК [REDACTED]: Па јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двоје да ли сте видели како су мртви, како леже?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам, јесам, мртви како леже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је неко њих та тела негде склонио, сахранио, разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, знам што су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК [REDACTED]: Узели па у Гњилане их одвезли колима Шиптари, па су их бацили на улицу, после Црвени крст пронашао тату и маму а ја сам у Београду пријавила Црвеном крсту и мој супруг овај бивши док је био, он их пријавио у Црвени крст пошто су као убивени и да се пронађу тела њихова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели те Ваше родитеље како леже мртви?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте видела сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Својим очима, како су они убијени?

СВЕДОК [REDACTED]: Па један, били су колико Шиптара, били су три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте Ви били за то време када су дошла та три Шиптара?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам била у собу, ја сам се сакрила да мене не убију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где су били мама и тата?

СВЕДОК [REDACTED]: Били су у другу собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: И чула сам пуцањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: А ја сам се сакрила у собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте видели ако сте се сакрили да су дошла три Шиптара?

СВЕДОК [REDACTED]: Чула сам пуцањ и после сам видела када они отварају врата ја сам отворила мало врата да видим, знаш, они су били троје и после сам ја ушла унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате, чекајте, јесу причали на шиптарском па да знате да су Шиптари?

СВЕДОК [REDACTED]: Шиптарски причали ја не знам ништа шиптарски само знам мало нешто основно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу имали униформе?

СВЕДОК [REDACTED]: Нису, обучени били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК [REDACTED]: Обучени били као ја сада овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу, у обичном оделу?

СВЕДОК [REDACTED]: У обичном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из чега су пуцали?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам да ли пиштољ имали, да ли пушку, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели ја то велико нешто или мало?

СВЕДОК [REDACTED]: Један имао пушку ми се чини видела сам, велику и пукнуо овако горе у таван, у ходник, овако ударио са пушку и ја сам чула и оно када пало од плафона, оно место, доле пало на земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам после кад су изашли они Шиптари ја сам узела, отишла сам да видим тату и маму да ли су живи, да ли су мртви, да нису рањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој су соби они, на пример јесу ли у кухињи?

СВЕДОК [REDACTED]: Где седу, где седу, где смо седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И, јесу ли они били на кревету, на столици, на поду, на чему?

СВЕДОК [REDACTED]: Доле на тепиху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И, шта сте видели?

СВЕДОК [REDACTED]: Видела сам убивени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК [REDACTED]: Мртви, не дишу уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јесте ли видели да им од негде, да је крв негде поред њих?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нисам видела крв уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте видели крв?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам видела, нисам видела, једино ако убили их отпозади па их ставили напред, појма немам, појма немам. Ништа, нисам видела ја крв уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли их пипали, јесте ли их окретали?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их звали?

СВЕДОК [REDACTED]: Звала сам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Они ништа. Тато, мамо, тато, мамо, и они ништа не реагују уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: И не мрдају ни са ноге, ни са руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда шта је било?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам после пошла да идем и ја да побегнем да спасем главу да ме не убију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, јесу ли они лежали на леђима или на стомаку?

СВЕДОК [REDACTED]: Па на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један и други?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било ту неког у комшилуку да позовете?

СВЕДОК [REDACTED]: Нико, све отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када сте дошли и сад сте ви почели да бежите?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам почела да бежим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, јер се нисте плашили да ће та тројица Шиптара вас да сретну на пример и вас да чекају напољу?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нисам ја о томе размишљала, само да спасим главу и да побегнем. И ја сам ударила кратак пут, има и краћи пут и дужи пут до станице. Ја сам краћим путем отишла и побегла сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ми кажите следећу ствар, када сте дошли у Гњилане, па када вас је тај неко ударио у стомак, јесте ли ви то пријавили КФОР-у?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте КФОР-у рекли „моји мајка и отац тамо леже у кући мртви“?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам то рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам, нисам рекла, не знам да ли нисам се сетила, избугила сам се начисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начисто. И кад се све то десило?

СВЕДОК [REDACTED]: Била сам другачија особа, тресла сам се све, била сам се тресла и од страха сам се упишала, ако вас лажем, што ме тај Шиптар ударио по стомаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам, је ли се то дешавало ујутро или поподне или увече, у које доба дана?

СВЕДОК [REDACTED]: Ујутро, ујутро. Ујутро у Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одакле ви сад знате да је неко дошао у кућу и да је та тела узео и да их је однео у Гњилане и бацио на пут?

СВЕДОК [REDACTED]: То ми је тетка рекла рођена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле тетка зна?

СВЕДОК [REDACTED]: Она зна, не знам ко јој је пренео, ко је реко, она ме је питала телефоном разговарала са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што ви нисте на пример тетке јавили да су они убијени?

СВЕДОК [REDACTED]: Она ми рекла мени овако, каже „Убио их је“, ја сам знала да су они убијени и рекла сам тетке, а она рекла, каже „Из Ћивла, убио је тај човек Шиптар, он их убио баш“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад пазите још ме једна ствар интересује. Када сте ви онда кренули пешице до Бујановца, па су вас нашли полицајци.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте били у болници и онда су дошли сестра и брат за вас.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад мене интересује зашто сте ви са вашим првим мужем ишли да пријављујете нестанак ваших родитеља када сте знали да су мртви, зашто нисте рекли „знам да су убијени ту и ту, и тражим тела“?

СВЕДОК [REDACTED]: Али да пронађемо тело да се сахране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви то тако пријавили Црвеном крсту, да кажете „ја знам, ја сам видела, они су мртви, али не знам где су тела“?

СВЕДОК [REDACTED]: Рекла сам ја овако, кажем да их пронађемо тело, да их сахранимо у [REDACTED] де ми је сестра најстарија живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви испричали тој вашој најстаријој сестри, јел [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED], да ли сте вашој [REDACTED], па онда вашој [REDACTED] испричали да сте били у једној соби, да су у другој соби ваши родитељи убијени?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нисам то испричала, не могу ја, чим почнем да причам од њих ја одмах плачем, ја и сад сам устресена и не могу ни добро да говорим, сушу ми се уста, треба ми вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо вам сад воду. Да ли сте ви вашој сестри [REDACTED] рекли да сте се ви мимоишли са вашим родитељима, они су се враћали из Србије, а ви сте кретали и тако се нисте срели?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нисмо се срели, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они ишли у Србију?

СВЕДОК [REDACTED]: Ко? Тата и мама? А први пут јесте ишли, а ја сам била заробљена у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам нисте рекли, значи шта се то сад десило, прво је отишао брат?

СВЕДОК [REDACTED]: Заробљен, а они су пошли па су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су пошли?

СВЕДОК [REDACTED]: Пошли су за [REDACTED] код ујну и код ујака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они ишли сами или са братом?

СВЕДОК [REDACTED]: Нису са брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК [REDACTED]: Без брата пошли, са трактор, возио их комшија за [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а брат, је ли пре тога отишао брат?

СВЕДОК [REDACTED]: Пре тога отишо брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда су они пошли трактором?

СВЕДОК [REDACTED]: Трактором су пошли, после су се вратили за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У [REDACTED], и јесу ли понели ствари?

СВЕДОК [REDACTED]: Понели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК [REDACTED]: И вратили су се за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви њих видели кад су се вратили?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам, како нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте седели ту заједно?

СВЕДОК [REDACTED]: Па седели смо једно 10 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико су они били, први пут кад су ишли трактором, у Србији?

СВЕДОК [REDACTED]: Па били су само два дана и ништа више, одмах су се вратили. Један дан поседели, други дан се вратили, КФОР их довезо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где их је довезао КФОР?

СВЕДОК [REDACTED]: Па у село, у село, у село, и дао им тата ракију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко ту у селу од људи још или само вас троје?

СВЕДОК [REDACTED]: Па само нас троје и тај КФОР, други нико. Све Шиптари тамо на другу страну преко реке, а ови Срби све побегли, цело село, цело село, а они су дошли мене да избаву, да узму мене и да кренемо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте први пут пошли ви с њима?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам могла да кренем, била сам болесна, разболела сам се и нисам могла да идем, ноге ми се укочиле, укочиле ми се ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укочиле су вам се ноге?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, била сам болесна, пијем лекове, болесна сам и ињекције примам у [REDACTED] ево ако хоћете који лекови пијем да донесем, донела сам лекове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не би било лоше горе да дате у Служби за помоћ и подршку списак ако имате или рецепте.

СВЕДОК [REDACTED]: Пијем лекове, ево имам лекове у кеси, може да вам донесем из ташну, у ташну су ми лекови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су вам лекови?

СВЕДОК [REDACTED]: У ташну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то гледати тако, то је ваша приватна ствар али замолићу вас свакако да тај један списак неки оставите горе у Служби за помоћ

и подршку, знате, кад одете горе код Анђеле списак да направите које лекове пијете. И сада значи овако.

СВЕДОК [REDACTED]: И ињекцију примам moditen од 25 милиграма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад?

СВЕДОК [REDACTED]: Па од како почео рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог кад су?

СВЕДОК [REDACTED]: Од тог дана, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад вас је тај ударио у стомак или пре тога кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК [REDACTED]: Од тог дана, од тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог дана. Али сада ја да вас питам следећу ствар.

СВЕДОК [REDACTED]: И један Албанац ме јурио да ме силује и то има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК [REDACTED]: Па има, још кад сам била прва година добила сам стрес и Шиптар ме јурио, замало хтео да ме ухвати али срећа на моју тетку јетрва ишла са краве путем и ја са краве сам пошла тетки да помогнем за сламу, звала ме тетка, и књигу сам понела да учим и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте имали 14-15 година?

СВЕДОК [REDACTED]: Па јесте, имала сам толико година и ја приметила Шиптар мене гледа и ја се сетим сад ће он мене да силује. Ја оставим краве па побегнем, и трчи, трчи до куће близу да стигнем. И тај Шиптар кад сам ја видела ту жену да иде са краве ја сам стала и после погледала, окренула сам се да видим Шиптар где је, кад он утрча брзо у жбун, па у кукуруз. Ја почела да плачем, кажем „Тетка [REDACTED], јури ме Шиптар да ме силује“, а она каже „Ћути, [REDACTED] ути, ће пријавимо то милицији“, и пријавила моја мама милицији, тата ми је радио у Приштини није он пријавио, него моја мајка, пријавили смо милицији и ја сам гледала слике да ли могу да га препознам да га ухвату, али нисам могла да препознам, никако слике нисам могла да добијем, али после сам ја протумачила, чула сам да је тај Шиптар из Рамљане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Шиптар?

СВЕДОК [REDACTED]: Из Рамљане, Рамљене, Ново Село па Рамљене село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ови сада Шиптари што сте видели та тројица да су пуцали.

СВЕДОК [REDACTED]: И кад сам пошла за Београд да тужим за посо, два Шиптара хтели да ме силују, једва сам спасила живу главу, потплатили, овај, како да ти кажем, ја сам за посо била добила у војно да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо или овде у Београду?

СВЕДОК [REDACTED]: У Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гњилану.

СВЕДОК [REDACTED]: Имала сам написмено да радим у Витини да радим у Војни одсек, написмено сам добила из Гњилане и однела у Витини и

све то, они нису хтели да ме пусту да радим и ја сам кренула за Београд да тужим и сама сам пошла, није ме било страх, мислила сам ништа неће да ми се деси. Два Шиптара потплатили били тог, тај што је радио требао са мношћом и његова жена потплатили и њен отац и њена фамилија потплатили да ме силују, да ме врате кући да не идем ја за Београд, али ја нисам хтела да се вратим кући, него ја сам пошла за Београд и једва сам извадила живу главу и брат од стрица имао жену из Урошевца и ту сам ја преконачила, сутрадан сам ја пошла за Београд и отишла сам код сестре у [REDACTED] тамо и зет ме одвео да тужимо у војно и ја сам тамо, дали ми адресу и ја сам записала адресу и све и тужила сам. Написала сам и тужбу сам написала и за два месеца тужба ми стигла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате сад ћу да вас вратим кад причате то, да ли ону тројицу који су ушли у кућу и онда кад су пуцали, па кажете „видела сам како пуцају у плафон“ и тако даље.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они изгледали, јесу ли били млади или стари, или браде, или?

СВЕДОК [REDACTED]: Млади, млади били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико на пример по вашем мишљењу?

СВЕДОК [REDACTED]: Па једно 40, 35 година и 30 можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви њих видели од спреда или са стране или како?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не познајем ги, не познајем неки млади, појма немам какви су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажем да ли сте их гледали у лице или са стране или како сте их гледали?

СВЕДОК [REDACTED]: Па гледала сам ги у ноге и у главу али не могу да се сетим тог лика, заборавила сам, уплашила сам се све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да вас питам, а како закључујете да су били 35-40 година, мислим то што сте их гледали у главу и то?

СВЕДОК [REDACTED]: И плафон јесте један са пушком овако ударио овако са руку и ја сам побегала и парче од плафона пало доле у ходник на ону стазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми колико по вашем мишљењу сте били дана пре него што су вам убијени родитељи? Али рачунамо дане 10. јун као дан када је почела да се повлачи војска и полиција, па колико дана после тога сте били ту са родитељима, ког дана од тог су убијени ваши родитељи?

СВЕДОК [REDACTED]: Била сам два дана после тата и мама отишли, после они дошли и 10 дана смо седели сви заједно и после њих убили и ја после побегла тако да спасим главу и тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја немам више ништа да вас питам.

СВЕДОК [REDACTED]: И ја сад, сад сам ја болесна, док не пијем лекови и ињекције док не примим ја сам добро, кад не пијем лекове и не примах ињекције ја сам болесна, а све радим кућне послове и удата сам у [REDACTED]

■■■■ муж ми помаже колко може, помага ми, усиса ми тепих, брише ми прозоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми како сте дошли данас?

СВЕДОК ■■■■: Данас сам дошла знаш како, сестра ми јуче била, сахрана ми била свекрви јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видим да сте у црнини, требало је то да јавите.

СВЕДОК ■■■■: И сестра ми дошла ова најстарија ■■■■ и брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ■■■■: И сестра старија каже ■■■■ ће да дође у Београд са колима са ■■■■ са сина, а ти њу да чекаш на аутобуску станицу“, ја сам их чекала од 20 до 8 до 09:05, видим нема је ■■■■ и ја сам се уплашила, немој да платим 150.000 паре, ја немам толико паре новца да платим, морам да идем на суђење. И питала сам људе како да дођем до овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где вам је муж, остао кући?

СВЕДОК ■■■■: Муж остао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли дошли аутобусом?

СВЕДОК ■■■■: Аутобусом сам дошла, имала сам у 06:20 аутобус, у 05 сати сам устала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли мислите да ти људи који су убили ваше родитеље треба да буду осуђени?

СВЕДОК ■■■■: Па ја мислим они треба да буду окривљени, ја сам чула нешто, сестра каже старија ова ■■■■, треба тај Шиптар што је убио тату и маму да плати одштету здравља, мислим одштету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тражите одштету?

СВЕДОК ■■■■: Па ми тражили, зашто да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми колико вам кошта аутобуска карта?

СВЕДОК ■■■■: Аутобуска карта 250 на тамо један правац и на овамо 250.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли овде до суда?

СВЕДОК ■■■■: Дошла сам, питала сам једно два-три човека како да могу да одем, овај папир сам извадила до ратне злочине, до Устаничка 29. Они ми рекли може аутобусом, каже имате аутобус овај, нисам ни погледала који је број, ушла сам и тако сам питала људе у аутобусу како могу да дођем до Устаничку. Они су ми рекли до Славију, па од Славију да дођем са 31 број до овде, друга станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како ћете да се вратите на аутобус?

СВЕДОК ■■■■: Па сад ћу са сестру и са, они дошли колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли вас чекају?

СВЕДОК ■■■■: Колима, чека ме сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми кад имате аутобус?

СВЕДОК ■■■■: Па имам у 2:15, у 3:15 и у 4:15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми колико тражите за трошкове исхране док не стигне аутобус или док не кренете са сестром?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја ћу да платим сама да купим плескавицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вама суд може да досуди за плескавицу па зато ја вас питам колико вам је за плескавицу?

СВЕДОК [REDACTED]: 150 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли доручковали?

СВЕДОК СЛОБОДАНКА ЧОЛИЋ: Па нисам, узела сам мало пите јутрос и ништа нисам доручковала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овако сада, сада ћемо да донесемо.

Придружује се кривичном гоњењу, имовинско-правни захтев поставља али не опредељује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сигурно враћате са сестром?

СВЕДОК [REDACTED]: Враћам се до станице, они до станице ће ме одвезу, после ја идем аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: А можда ће свратимо на кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: И на плескавицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

На име трошкова доласка од [REDACTED] до Београда тражи износ од 500 динара.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, од [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED] до Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Тражи износ од 500,00 динара колико износе карте за оба правца и бар 150,00 динара за трошкове исхране, па јој суд досуђује 1.000,00 динара на име трошкова доласка и трошкова исхране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете ми још једну ствар, да ли сте ви својој сестри, своме брату, било коме испричали „Ја сам видела како тројица тих млађих људи у обичном оделу улазе у моју кућу и после тога пуцају и онда сам иза тога пришла видим родитељи леже, ја их зовем и они ништа“, да ли сте ви то некеме рекли?

СВЕДОК [REDACTED]: Па рекла сам овој старијој сестри [REDACTED] па каже онда иди на суд, кажи мене ме заробили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви то рекли [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Па рекла сам знаш кад, има месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре кад сте дошли у Србију?

СВЕДОК [REDACTED]: Мени сестра била овде старија и брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знам. Јесте.

СВЕДОК [REDACTED]: И она ми каже, ја кажем ово добила и ја сам се зачудила, уплашила сам се реко шта је ово ја да на суд идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Шта је реко ово, куку мене, уплашила сам се, кад свекар прочитао и ја прочитала треба да идем за ратне злочине. Кажем [REDACTED] телефоном, [REDACTED] каже и ја сам ишла на суд и нешто ти и [REDACTED] треба да идете и [REDACTED] добила каже и каже треба тај Шиптар ми се чини одштету да ми плати паре, тако сам чула од ње, не знам да ли је то тачно, да ли није тачно, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли ви разумете, слушајте ме, слушајте ме. Не можете сад то да причате, значи оно што нас интересује то је да ли сте ви можда доктору, том војнику КФОР-а, свом брату и сестри, они су долазили су овде на суд рекли „Ја сам видела како моји родитељи мајка и отац леже мртви“.

СВЕДОК [REDACTED]: Рекла сам старијој сестри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК [REDACTED]: Требала сам кад сам добила ово писмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сада ви сте тамо поднели захтев за тражење.

СВЕДОК [REDACTED]: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте поднели захтев Црвеном крсту за тражење, да ли сте ви тада рекли „Ми тражимо тела, ми знамо да они нису живи, ми само тражимо тела“, да ли сте ви то њима рекли?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја сам тако пренела, овај муж, супруг бивши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви сте њему рекли да сте видели мртве родитеље?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја сам рекла и он пријавио у Црвеном крсту у Београду и они су долазили код нас на стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете шта вас питам, да ли сте ви овде кад су вас нашли у болници у Врању, да ли сте рекли „Ја сам видела да су моји родитељи мртви, идем у Црвени крст, тражимо само тела, не тражимо живе људе, тражимо тела“?

СВЕДОК [REDACTED]: Па рекла сам да тражимо њих да их пронађемо да их сахранимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ја више немам ништа да вас питам, да видимо да ли неко има питања?

СВЕДОК [REDACTED]: Ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан.

СВЕДОК [REDACTED]: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте помињали да кад су отишли родитељи, помињали сте неки Крагујевац.

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, који град? Нешто сте споменули тако.

СВЕДОК [REDACTED]: Гњилане, Гњилане град.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад их је тај возио трактором, тај кад их је возио.
СВЕДОК СЛОБОДАНКА ЧОЛИЋ: А тај са села био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где их је возио?
СВЕДОК [REDACTED]: Он је путово за Крагујевац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је путовао за Крагујевац.
СВЕДОК [REDACTED]: Е он. Код сина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК [REDACTED]: Е јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да су вас онда заробили.
СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вас је заробио?
СВЕДОК [REDACTED]: Па Албанци, Шиптари.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су вас то заробили?
СВЕДОК [REDACTED]: Па кући.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком месту?
СВЕДОК [REDACTED]: Па у кућу, у село, у [REDACTED]
[REDACTED]
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да није смела да изађе из куће.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тада родитељи где су били?
СВЕДОК [REDACTED]: Они су били у [REDACTED]
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. И колико су вас држали ту заробљене?
СВЕДОК [REDACTED]: Па држали су ме два дана, ништа више, док су дошли тата и мама. Они су отишли и после тата и мама дошли и ја сам била спавала у кревету, болесна сам била, пила сам лекове и успавала сам се и тата ме зове каже „Јеси ли жива“; ја кажем жива сам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што су се мама и тата вратили?
СВЕДОК [REDACTED]: Због мене, да ме одведу за Србију и они да пођу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесу ли пошли одмах за Србију?
СВЕДОК [REDACTED]: Па нису пошли са мном, убивени били.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али кажете да су остали тамо 10 дана, кад су дошли по вас зашто одмах нисте пошли за Србију?
СВЕДОК [REDACTED]: Па нисмо одмах, седели смо ту мало 10 дана и после.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам вас ја зашто нисте одмах пошли за Србију?
СВЕДОК [REDACTED]: Па нисмо, нисмо, нисмо, нисмо одмах.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а што нисте, значи јесте ли паковали ствари?
СВЕДОК [REDACTED]: Нисмо, нисмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам неко забранио, јесте ли паковали ствари, јесте ли остали нешто да продате?
СВЕДОК [REDACTED]: Ништа нисмо продали, тек треба да продамо, а брат купио двособан стан у [REDACTED], двособан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ја мислим зашто нисте, пита вас тужилац што нисте одмах пошли, кад вас држе ту два дана, не смете из куће да изађете, они наишли дошли по вас, зашто нисте одмах кренули? То вас пита тужилац.

СВЕДОК [REDACTED]: Па имали смо храну у замрзивач, јели смо и после нисмо имали храну и после смо пошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад сте пошли, шта се десило? Кажете „после смо пошли“.

СВЕДОК [REDACTED]: Па пошла сам ја, а тата и мама убивени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи да се вратимо, мама и тата оду за [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ви останете сами у кући?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, два дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било још неког у селу?

СВЕДОК [REDACTED]: Нико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нико, и кад су мама и тата отишли је ли дошао неко код вас у кућу?

СВЕДОК [REDACTED]: Дошли да ме заробу Шиптари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико њих је дошло?

СВЕДОК [REDACTED]: Па двојица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Млађи, старији?

СВЕДОК [REDACTED]: Млади, млади неки, ја ги не познајем. Непозната лица, донели дуван.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И?

СВЕДОК [REDACTED]: Шта је у дувану, можда је дрога, ја ништа нисам пипала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта су радили?

СВЕДОК [REDACTED]: Заробили ме и кажу ми „не мрдај ти из куће одавде“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су вас заробили?

СВЕДОК [REDACTED]: Каже „не мрдајте ви одавде из ове куће“. Ја сам рекла како да не мрдам ће ме убијете бре, а они кажу „нећемо да вас убијемо“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога „вас“?

СВЕДОК [REDACTED]: Па мене. Они причају граматички, има неки Шиптари причају граматички, знају српски, а ја албански знам само мало, а мој тата зна све албански.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су вас онда заробили ако су рекли да седите кући?

СВЕДОК [REDACTED]: Па рекли су ми да седим кући, каже „седи ти кући, немој да мрдаш одавде“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли би ви мрдали негде?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја не бих смела ни да мрднем од стра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али пре него што су они дошли да ли би ишли негде?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам нигде ишла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али што вам неко, да ли би ви хтели да идете па вас ови нису, па кажете да су вас заробили?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја нисам смела нигде да идем, нисам имала паре за пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али мало пре сте рекли да нисте пошли с мамом и татом зато што сте примали ињекције, а сад кажете зато што нисте имали пара за пут.

СВЕДОК [REDACTED]: Па нисам имала паре за пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што нисте отишли са овим трактором с мамом и татом?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нисам, нисам, била сам болесна, ноге ми се укочиле и нисам могла да пођем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нису они пешке ишли, они су ишли трактором?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, врши притисак на сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они су ишли трактором, нису ишли пешке.

СВЕДОК [REDACTED]: Они трактором, а ја не могу, нисам могла да се попнем горе, где могу да се попнем, нисам могла да се кренем, у ходник сам била, после сам са руке овако довукла се до кауч и легла у кревет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како су се мама и тата вратили?

СВЕДОК [REDACTED]: После два дана они се вратили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како су се вратили?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, нисам ги питала, КФОР их довезо од Клокот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да их је КФОР нашао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али где их је КФОР нашао па их је довезо до куће?

СВЕДОК [REDACTED]: Мислим од Клокот, од Клокот, село Клокот, ако сте чули за Клокот бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК [REDACTED]: И ја сам чула њихов глас, каже мој тата на њих „хвала вам пуно, ми ако погинемо, погинемо, него ова ћерка наша да се спаси“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад вас опет то питам, то вас је суд питао али како је могуће да први пут за то што се десило кажете вашим родитељима, ви испричате пре месец дана кад сте добили позив за овај суд и то испричате сестри?

СВЕДОК [REDACTED]: Па тад сам испричала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што то нисте испричали пре 10 година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, каже да је мужу.

СВЕДОК [REDACTED]: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, она каже да је мужу рекла да каже да су мртви.

СВЕДОК [REDACTED]: Мужу сам рекла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли рекли КФОР-у да су вас заробили кад сте дошли у Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам то рекла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте рекли да су вас заробили, нисте рекли да су вам убили родитеље, него сте рекли да вас је ударио у стомак?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, пријавила сам га КФОР-у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко да ли има питања? Господине Ресавац.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Кратко једно питање. Да ли госпођа познаје

СВЕДОК [REDACTED]: Ког?

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: [REDACTED], да ли знате?

СВЕДОК [REDACTED]: Мислим да га познајем.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Да ли знате одакле је он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте ви овде у микрофон, причајте у микрофон.

СВЕДОК [REDACTED]: Из [REDACTED].

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Је ли он тих дана када су ваши родитељи убијени је ли он ту био негде?

СВЕДОК [REDACTED]: Није, није био.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је био он?

СВЕДОК [REDACTED]: Па отишао за [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он отишао у [REDACTED] да ли су ваши родитељи били живи или не?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам сад да ли су били живи, ја не знам кад је он кренуо тај [REDACTED], е то не знам кад је он пошо, да ли је пошо тај дан кад је пошо мој тата и мама ја то не знам, само да вас лажем, а ја мислим и он је тај дан пошо кад су пошли моји тата и мама, сви су кренули, сви су отишли. Почели су Шиптари да палу куће, нашу кућу су до крова изгорели упалили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

СВЕДОК [REDACTED]: Па кад смо ми дошли овамо у Србију па смо чули преко неких људи телефоном кажу били у село па видели кров изгорео, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И господине Крстићу, изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја нисам имао намере да питам, морао сам прво да се јавим да приговорим на начин испитивања од стране тужиоца. Дакле, сад још горе мислим о оптужници, а нећу да помињем и видите кад неко сведочи праву истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте питајте да се одмори жена, после коментаришите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имам само једно питање за тетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте па ћемо онда да наставимо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте рекли да је Вама тетка рекла касније да су неки из села Шиптари из Чивле, ако сам ја добро закључио.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, јесте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Убили ваше родитеље, тату и маму.

СВЕДОК [REDACTED]: Оца и мајку, јесте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли можете да се сетите кад вам је то тетка рекла и је ли жива тетка, где је тетка?

СВЕДОК [REDACTED]: Прошле године ми је рекла, жива је она, у [REDACTED] и тако, [REDACTED] дође па [REDACTED]

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Прошле године вам је то рекла?

СВЕДОК [REDACTED]: То рекла, да. Имам ја број њен телефона, ту ми је, овде ми је у ташни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете нисте могли да уђете у трактор јер сте били непокретни скоро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноге, ноге.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте онда 10 дана након тога 30 километара прешли пешке?

СВЕДОК [REDACTED]: Па имала сам лекове у ташну, нисам пила лекове ја уопште тих дана и после сам се сетила лекове имам у ташни у торбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за шта су лекови?

СВЕДОК [REDACTED]: Па за живаца и пила сам бруфен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тих дана када мама и тата нису били ту, да ли сте тада пили лекове?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам тад пила лекове, нисам се сетила, нисам била свесна за себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи тада кад мама и тата нису били ту нисте били свесни за себе?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам, нисам. Ја сам болесна. Нисам ништа ни јела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чекам да донесемо имамо један документ то је захтев за тражење који сте предали Црвеном крсту да видимо да ли је то то, шта Ви знате о томе, како је могуће, кад је поднет тај захтев Црвеном крсту?

СВЕДОК [REDACTED]: Па има дуго година, колко ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад је после пре колко година, него у односу на Ваш излазак из болнице, кад је поднет тај захтев пре или после Вашег изласка из болнице кад сте били у Врању.

СВЕДОК [REDACTED]: Па после, после је поднет, после сам се ја удала. Била сам боље са здрављем примала сам ињекције, лекове и била сам боља и сестра ме чувала, ништа нисам радила, само понешто, нешто, нешто сам слабо радила. Неки лаки послићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме. Пустите лаке послиће, него ми кажите када су нађена тела Ваших родитеља. Када су Вам предата? Јел знате?

СВЕДОК [REDACTED]: Па види се преко телевизије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли Ви знате да нам кажете када су предата тела?

СВЕДОК [REDACTED]: Па сад не могу, да ли има 5 година, да ли има 6. Да ли више не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у међувремену ишли и распитивали се где су Ваши родитељи?

СВЕДОК [REDACTED]: У [REDACTED] сахрањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пре него што су тела предата. Да ли сте се распитивали за Ваше родитеље?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја јесам, била сам једанпут у међународни крст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте питали?

СВЕДОК [REDACTED]: Па питала сам за родитеље. Рекла сам јесте ли пронашли моје родитеље? Они кажу ми за сада нисмо, ако буде убудуће ми ћемо да јавимо. Тако су ми рекли. Сама сам ишла са трамвајем, дуго се иде од Београда ишла сам сама. Питувала сам где је Међународни црвени крст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви њима рекли моји родитељи су мртви, ја сам их оставила да леже, тела њихова сам оставила у соби, ја сам отишла. Хајде нађите тела да их закопам. Јел сте Ви то њима рекли?

СВЕДОК [REDACTED]: Јер тетка ми рекла каже то на улици их бацили у Гњилану и они их пронашли и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам да ли сте Ви рекли моји родитељи су мртви.

СВЕДОК СЛОБОДАНКА ЧОЛИЋ: Нисам. Нисам то рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми тела да закопам овде.

СВЕДОК [REDACTED]: То нисам рекла, рекла сам само дал сте их пронашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мужу шта сте рекли? Тражим живе или мртве мајку и оца.

СВЕДОК [REDACTED]: Па рекла сам мужу овако. Рекла сам да пријавиш у црвени крст за тату и маму да их пронађемо. То сам рекла и он каже добро, нема проблема, ће идем да јавим тамо у црвени крст, купио бомбоњеру и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите бомбоњеру, него шта сте Ви рекли за мајку и оца, траже живе или мртве.

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам рекла ништа њему, само сам рекла да пријави за тату у маму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме сте рекли да су мама и тата мртви?

СВЕДОК [REDACTED]: Па рекла сам [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то сам рекла кад су пронашли тела и преко телевизије били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел сте Ви тада рекли [REDACTED] ја сам видела како тројица њих долазе и убијају.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте. Рекла сам [REDACTED] нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате да је [REDACTED] била овде и да је рекла да Ви не знате шта је са Вашим родитељима, да су се они вратили за Вас и да су после тога нестали. Она нама није рекла, моја сестра је видела како их убијају у једној соби и она је успела да побегне.

СВЕДОК [REDACTED]: Па рекла сам [REDACTED] ја сам то рекла [REDACTED] Рекла сам убивени су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А јел чујете шта Вам кажем?

СВЕДОК [REDACTED]: Она каже „ма не лажи каже ти, ти си била болесна не знаш ни шта причаш“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А хоћете да ми кажете молим Вас, од када се Ви лечите?

СВЕДОК [REDACTED]: Па лечим се већ колко, цео рат на Косову, ето. Имам избегличку књижицу ту све имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајде ако успемо да нађемо, да ли има потребе. Мислила сам да Вам покажем тај захтев који је послат црвеном крсту. Међутим, да ли сте Ви то потписали?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја то се не сећам, не могу да Вас само лажем, дал сам потписала дал нисам, ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли Ви или муж?

СВЕДОК [REDACTED]: Па једанпут је ишао муж а други пут ја сам ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени се чини да је тамо Ваше име, зато сам Вас то и замолила.

СВЕДОК [REDACTED]: Па јесам, [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је Ваше име тамо зато сам замолила сад да донесу јутрос када смо се припремали за суђење, нисам знала да сте дошли. Знала сам само за [REDACTED] и за овог претходног сведока тако да због тога то није спремно. Сачекаћемо мало.

СВЕДОК [REDACTED]: А дал ће да буде ово што су убили тату и маму?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључите микрофон, попијте воду. Ево ја ћу да Вам искључим. Искључила сам Вам ја. Ништа немојте да дирате сад, ја сам Вас искључила. Неће бити пауза, нема више сведока сачекајте.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: У 12 имам претрес у Палати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда крените.

Адвокат Бојан Ресавац сада напушта суђење због раније преузетих обавеза, а у наставку ће га мењати Марко Миловић са чиме је сагласан Агуш Мемиши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сад рат?

СВЕДОК [REDACTED]: Још није се мислим завршило. Још добро нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел има тамо сад КФОР? Јел има КФОР тамо Еулекс?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, појма немам дал има дал нема, ја не знам, ја не смем да идем документе да узмем, дипломе да узмем из школе што сам учила да узмем сведочанства. А за ствари мање-више, то палим и баш ме брига. Не смем сама да идем Шиптари ми сад због овога, због тату и маму што сам сведок има да ме убију тамо. Не смем сама да идем. Морам да идем са зета са кола и са сестру. Ја сам њих издала и сад они ме оће убију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког сте издали?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја њих Шиптари, Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да видимо да ли има ово или нећемо више да Вас мучимо. Да чекате то из црвеног крста, то је то нешто што је било у црвеном крсту документ за тражење. Међутим, нико никада није схватио да се траже мртви људи и њихова тела, тражили се живи људи, нико није тражио мртве. Била је овде и жена једна из комисије за нестала лица, нисмо звали никог из црвеног крста, они већ то не би ни сведочили, али има тај папир на коме пише да се траже њих двоје, нигде не пише да су они мртви. Знате? Нигде то није написано. Пише и Ваш брат и сестра кажу баш су се изненадили кад су их обавестили да су мртви. Мислим, сумњали су они и тако али мислили су да су живи.

СВЕДОК [REDACTED]: Нису живи, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислили су док нису добили тела да су они живи, никада им нисте рекли. То кажу [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Па да ги не потришам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам да кажем, греота ће плачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево и сад ће да плачу. Дајте да видимо ово.

СВЕДОК [REDACTED]: И ја сам плакала за тату и маму али шта да радим. А шта сте рекли нешто шта да узмем, нешто за помоћ сте ми рекли. Да се обратим којој особи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите овако, ја сад Вама читам шта овде пише а шта сте Ви потписали.

СВЕДОК [REDACTED]: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже [REDACTED] годиште, мушкарац рођен у [REDACTED] и тако даље, то нећу да Вам читам. Тражилац, ко тражи тог човека. [REDACTED] јел сте то Ви?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођена.

СВЕДОК [REDACTED]: '66.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, значи сада име мајка [REDACTED] такође тражите. И овако каже, датум када, датум губитка контакта, датум нестанка, после 15.06. место догађаја [REDACTED]. Кажете овако

за свог оца. Тражени је остао у својој породичној кући заједно са супругом, од тада о њему се ништа не зна. Једна верзија је да је успео да се пребаци у село Клокот где је већинско становништво српско, а друга верзија да су их припадници ОВК одвели у неки од приватних затвора. Породичне поруке лично уручење, упућиване два пута и у Ново Село и у Клокот, никада није стигао одговор. [REDACTED], такође пријављујете Ви и кажете тражена је остала у својој породичној кући заједно са супругом, од тада о њој се ништа не зна. Једна верзија је да је успела да се пребаци у село Клокот, где је већинско становништво српско а друга верзија да су их припадници ОВК одвели у неки од приватних затвора и то је то. Посмртни остаци њихови су нађени децембра 2003.године, предати. Преузео тела Ваш брат а наша полиција такође има, такође има следеће податке: да су Ваш отац и Ваша мајка отети и убијени у селу између 13-15 јуна. Е сада ћете Ви мени да кажете јел сте Ви ово писали или сте Ви само потписали.

СВЕДОК [REDACTED]: Кам да видим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо то да Вам покажемо.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја мој рукопис познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли у полицију?

СВЕДОК [REDACTED]: Ко ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Кад, зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пријавите за мајку и оца, овде у нашу полицију.

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули за неко име [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Чула сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које спомиње Ваш брат још 2002.године.

СВЕДОК [REDACTED]: Аха. Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК [REDACTED]: Па има их комшија из села [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат тамо каже у једном да је чуо за неког [REDACTED] да их је отео и злостављао. Покажите тај потпис.

СВЕДОК [REDACTED]: Што, отео их?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако Ваш брат прича у полицији.

СВЕДОК [REDACTED]: Аха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте видите Ви овај потпис молим Вас. Има и на првој страни Наташа.

СВЕДОК [REDACTED]: Чекај да видим, ово је знаш ко писао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја не, то мој брат писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је потписао то?

СВЕДОК [REDACTED], то је ко је потписао ја појма немам дал је [REDACTED] ал неко други, ја овако не пишем, ја могу да Вам напишем сад мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја не пишем овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим, је оштећеној показан захтев за тражење који је предат црвеном крсту за покојне [REDACTED] где је тражилац у потпису њено име и презиме, тада девојачко презиме, она наводи: «ја не пишем овако а ово је писао мој брат а потпис није мој»,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је ко потписао?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, или неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]? То је брат?

СВЕДОК [REDACTED]: То је мој брат [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А муж?

СВЕДОК [REDACTED]: Па мој муж овај први или други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно у ствари неважно. У ствари, да ли има још питања?

СВЕДОК [REDACTED]: Овај се зове [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, сад можете да се одморите и сад можете да идете, све смо уписали, трошкове ће горе да Вам исплате. Ја Вас молим, горе кад седнете док се будете одмарали, напишите списак тих лекова које сте почели тамо још кад је почео рат да пијете.

СВЕДОК [REDACTED]: Аха, и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите и дајте Анђели.

СВЕДОК [REDACTED]: Шта сте рекли нешто за помоћ мени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема помоћ. Идете ту сад у службу за помоћ, сад Вас воде ту код Анђеле, то Вам је Анђела.

НАЛАЖЕ СЕ оштећеној да остави у Служби за помоћ и подршку сведоцима списак лекова које узима, па ће се то предати у спис.

СВЕДОК [REDACTED]: Хвала Вам пуно, све најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, изволте. За данас смо на овај начин са сведоцима завршили као и ако нема других предлога за сведоке, потпуно смо завршили само још да вас ово обавестим да смо позвали рекла сам Вам пријатеља и супругу од „Б1“ сведока па смо тим поводом обавештени да сведок живи на Косову и да не може да му се достави позив и да он због тога не долази а да је пронађена ова супруга сведока „Б1“ нађена је на послу у предузећу и тако даље, изразила је и она и сведок „Б1“ незадовољство и огорченост зато што се каже они малтретирају и што се у цео поступак увлачи и његова супруга и онда је супруга одбила да сведочи јер је навела да се плаши, она је, чекајте да видим. Он је рекао да супруга одбија да сведочи, да се плаши и страхује за безбедност и да је веома узрујана а она је рекла да такође не жели да прими позив не зна о чему се ради, раније је одбијала да даје изјаве

и да сарађује у поступку сматра да је то малтретирање и боји се за своју безбедност. У том смислу,

-чита се извештај МУП-а Србије – Дирекција полиције – УКП 03/4-3-1 строго поверљиво број 230-10570 од 28.08.2012.године, па за овим

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОТКЛАЊА СЕ извођење доказа испитивањем сведока [REDACTED] и супруге сведока „Б1“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово вам је у списима, добили сте и превод ако нисте добили, добићете. Дакле, овога што смо сада читали. То је то што се тиче сведока које је суд мислио да позове. Затим, да ли сте молим вас добили извештај Еулекса који је стигао летос, шта кажу оптужени, шта кажу браниоци? Јесу. Допис НАТО војне канцеларије за везу добили сте. Затим, добили сте допис из црвеног крста значи и оптужени на албанском, да ли сте добили ону документацију коју је суду предала када је била овде а затим никада није поново испитана [REDACTED] о проналаску још неких тела са извештајем. Да ли сте то добили? И преведено са оним фотографијама тела. Јесте? Добро. И имамо онда да констатујемо само да смо то прочитали у наставку доказног поступка.

-Дакле, чита се извештај МУП-а Србије – УКП 03/4-3-1 строго поверљиво број 230-10570/08-16 од 09.07.2012.

То је извештај о извршеним проверама у погледу заштићеног сведока „Ц2“ да се она лечи и где се лечи као и ко је њен лекар,

-затим извештај МУП дирекција полиције 03/4-3-1 број 230-10570/08-17 од истог датума. Дакле, 09.07. о извршеним проверама за сведока „Б1“,

то је у погледу овога, дакле, тако је и дошао овај сведок данас [REDACTED] ту, прво смо проверавали ко је тада био начелник, ко су евентуално та лица којима је могао сведок „Б1“ да пријави то, сећате се да једина кривична пријава и једине особе које се не налазе на списку полиције то су сведок „Б1“, [REDACTED] и супруга сведока „Б1“,

-затим чита се извештај НАТО војна канцеларија од 30.08.2012.године,

-затим извештај организације за европску безбедност и сарадњу, мисија на Косову, Канцеларија за људска права Гњилане, од 02. августа '99 године.,

-затим извештај Специјалног тужиоца из канцеларије специјалног тужилаштва Косово упућен Еулексу а Еулекс је даље проследио нама. Од 16.07.2012.године у погледу одговора на питања да ли Еулекс поседује податке о томе да ли су у Гњилане долазиле комплетне јединице ОВК, да ли су припадници ОВК по доласку предавали униформе и оружје где је то било складиштено, за шта, нема информација и у погледу тога да ли су одређене особе биле припадници ОВК, то сте видели и то сте добили. Тражено је у погледу тога, видели сте и за „Божура 50“ па је то тако и означено његово име и,

-чита се извештај Међународног црвеног крста од 30. јула 2012. и онда то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прочитани су сви писмени докази па сада остају још предлози да се одлучи. Један предлог о коме треба да одлучимо то је од раније, то је предлог који се односи који је бранилац Крстић предложио да се из списка предмета овде који се води против оптуженог Селимна Садикџа, пред Одељењем за организовани криминал прибаве фотографије, о томе нисмо одлучили ја се не сећам заиста да ли је тужилац то нешто рекао или не, да ли се изјаснио да ли се том противи или не, значи то је остало у прошлом јуну да о томе одлучимо. Дакле, да се прибаве из оног списка фотографије које су одузете од оптуженог Садикџа Селимона. Из списка који се водио пред организованим криминалом због кривичног дела недозвољени прелазак. Јер тада он каже да су одузете и те фотографије са, на којима је он са осталим у ОВК униформи па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зар нису те фотографије у овом спису сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, значи ја не знам то је предложио бранилац Крстић. А Ви кажете то су те које су овде, онда немамо потребе да тражимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема неке друге фотографије осим ове које су у спису ако сам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да нису, ево он одмахује главом. Шта кажете Ви Крстићу?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја остајем при том предлогу дакле, могуће је да део фотографија јер је тако и започео формално тај поступак у време када је за једно друго кривично дело извршена преметачина и пронађене фотографије код Селимона, али нису комплетне фотографије и да упореде са овим постојећим које су прибављене касније и на који начин су прибављене, сасвим различите фотографије, због тога смо и тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, шта нам то доказује разумете?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па то доказује конструкцију комплетну предкривичног поступка, то је суштина. Читав поступак то доказује каква је конструкција, видели сте данас, чули сте. Кључна ствар из оптужнице видите

како пада то. Саслушање сведока – очевица није се знало за сведока 10 година па докле више тог монтирања? А кад сам узео реч, могу ли ја још једну примедбу да дам, односно предлог. Ја сам Вам дубоко захвалан што сте на предлог одбране укинули притвор мом брањенику Селимону. И сигуран сам, убеђен сам да епилог шта се све после дешавало ви нисте у току нити сте знали и то је доказ о конструкцији неке службе која води овај поступак у ствари. Дакле, ја сам једним поднеском све то образложио и молим да Ви као веће реагујете на то. Дакле, ниподаштава се и ово веће и ваше решење о укидању притвора и изгледа да тај који је правио конструкцију неке службе која води овај поступак, уствари. Дакле, ја сам једним поднеском све то образложио и молим да Ви као веће, реагујете на то. Дакле, ниподаштава се и ово веће, и Ваше решење о укидању притвора и изгледа да тај који је правио конструкцију овог предмета, је моћни и најмоћнији, то је „Велики брат“ који нас све надгледа и прати. Дакле, пресуда правноснажна којом је мој брањеник осуђен у једном другом поступку је и инкорпорирана, уграђена у Вашу пресуду која је укинута, та пресуда не постоји, господо, не постоји. Какво извршење казне? Ви га пуштате из притвора, из дубоко хуманих разлога и веома, понављам, веома сам Вам захвалан због тога, и родбина и сам брањеник мој и тако даље. Ма какав суд, какав суд, „Велики брат“ наредио да иде у затвор, не знајући за ову одлуку, молим Вас да одлучите о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему да одлучим?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, спашавајте, спашавајте образ ове институције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему да одлучујемо, господине Крстићу, само дајте предлог?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да не постоји правоснажна пресуда за извршење казне над мојим брањеником јер је она укинута другостепеним решењем у овом поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, претпостављам да Вам концентрација није најбоља, па бих Вас молила да сада то Ви издиктирате у записник.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам поднео поднесак.

За овим бранилац адвокат Здравко Крстић предлаже да суд донесе решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да инсистира на извршењу раније донетог решења о укидању притвора мом брањенику Садику Селимону. Образложио сам захтев поднеском не знам да ли сте га имали, трећи дан након што сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта сте рекли, мислим како гласи то о чему суд треба да одлучи?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па да одлучите да се изврши Ваше решење о укидању притвора Селимону, а не да о томе одлучује Државна безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада још да прочитамо овај следећи предлог. Имамо предлог оптуженог Мемиши Агуша, који је тражио да се, сада ћу то да прочитам, ево овако, Мемиши је предложио да се обави увид и анализа остварене телефонске комуникације сведока „Божур 50“ са бројевима мобилне телефоније коју је у том периоду користио, тиме што ће од оператера мобилне телефоније да се затражи извештај за временски период 25.-26. децембар 2008. године, како би се по базним станицама утврдило где је, на ком месту и када био заштићени сведок, боравио у том временском периоду, како би се тиме проверили наводи његових ранијих исказа. Каже, „да ме пре наставка главног претреса и изношења завршних речи, писмено обавестите о томе“. Немогуће, господине Мемиши, да Вас ја обавештавам о томе, јер се овај предлог затим доставља тужиоцу. А тужилац је одговорио: „да у вези Вашег дописа који сте нам доставили уз поднесак Мемиши Агуша, с предлогом за допуну доказног поступка, за прибављање извештаја о оствареним телефонским комуникацијама, обавештавам Вас да се противимо предлогу, јер у истом није наведено која околност треба да се провери извођењем овог доказа“, а чини ми се да сте рекли где је био у то време, „посебно указујемо да је наведени доказ немогуће прибавити, с обзиром на велики протек времена, пошто се листинзи остварених комуникација код телефонских оператера, чувају у много краћем временском периоду него што је протекли период“. Тако да пошто ту нема сагласности, ми ћемо одлучити о сликама, о овом предлогу, ту дакле где нема сагласности, и размотрићемо да ли има још нешто о чему би одлучили и видећемо ово шта је сада господин Крстић рекао.

Е сада, да ли има још предлога да одлучимо данас? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, поводом саслушане сведокиње, ћерке мислим, Тужилаштво има озбиљне примедбе на уопште позивање овог сведока и на њен исказ. А то заснива не на овом што је данас било, него што су и брат и две сестре њене, које су саслушане и у истрази и овде данас на главном претресу, за ту сестру рекли, како се данас изразила друга сведокиња, да је мало слаба са живцима, да је болесна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да видимо лекове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ја сам, претпостављам да сте Ви мене разумели, значи та, ако прихватате те резерве које имамо и ми, ако сматрате да није потребно вештачење те сведокиње, онда би се са тиме сложили, ако ћете тај исказ користити, онда плашим се да би било важно неко од вештака, неко од стручњака да каже о каквој се особи ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине предлаже да уколико суд хоће да користи исказ оштећене [REDACTED], претходно наложи вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже одбрана, да ли је са овим предлогом сагласна или не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је, ако Вам треба образложење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушло је у ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Укратко само, да ли је могуће да Вам, будете сведоци да су Вам отац и мајка убијени и да то не кажете сутрадан КФОР-у, нити то кажете браћи и сестрама, рођацима, него то први пут кажете наводно месец дана пре данашњег сведочења, па ни то када сте Ви њу питали, ни то баш није сигурно да ли је то баш тада било или није било, тако да читав тај исказ је јако онако дискутабилан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта кажете поводом овог предлога за вештачење? Ви као представник свих бранилаца? Не, само за себе, добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се оштро противим овом предлогу. Ја разумем заступника оптужнице, зашто предлаже ово, само још и личност да предложи, Ану Најман и онда ће имати наручено мишљење и закључак. Али, да се вратим врло озбиљно овом предмету и овом предлогу. Видите колико повлашћен положај тужилац има, зато што му Ви дозвољавате, он већ унапред оцењује исказ сведока и Вама сугерира како Ви да цените. Па Ви сте позвали сведока, неприкосновено право је суда да цени исказ сведока, а не тужиоца. Пазите, све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви противите или се не противите?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ма апсолутно се противим, само зато што се избија главни адут оптужнице и оне лагарије и оне конструкције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу остали браниоци?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Видите, ништа се не слажу, то је суштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта кажу остали браниоци?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али, молим Вас, опростите, опростите, али предлажем да би се утврдила истина свега овога што је данас сведок рекао, сведокиња, да се позове тетка, жива тетка, која је и пренела чињеницу ко је убио и како су страдали, што нема никакве везе са конструкцијом „Божура 50“, ради провере одбране мојих браћеника, предлажем да се тетка позове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, значи Ви сада не верујете овој која каже, видела сам мојим очима да убијају, него још да зовемо тетку.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако суд верује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је била на неком другом месту, значи Ваш предлог је сам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, само мало, немојте, дакле, ако суд цени онако како ја видим исказ овог сведока, нема потребе, али као пандем овом предлогу, неумесном предлогу, побогу, ако се не слаже исказ сведока са мојом оптужницом, хајде да га вештачимо, ма немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо лекове.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Управо, свеједно и лекови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жена каже, нисам добра док не попијем лекове, седите, господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па „Ц-1“ и „Ц-2“ никада нису добри били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па су пили лекове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: (бранилац Садикџа и бранилац Нухије и осталих)
Па заиста се придружујем овим веома, веома богато образложеним разлозима колеге Крстића да нема заиста потребе да пригоравам данас саслушаном сведоку, јер се коначно ћете Ви као судско веће, користити начело слободног судијског уверења, које је регулисано тамо, мислим у новом члану 406., оценити да ли је веродостојно, није веродостојно, основано, неосновано, велистично, невелистично, законито или није. Не бих заиста сам сматрао да се треба да се враћамо у средњи век, да ми доказујемо невиност наших клијената, него једноставно ћете Ви ценити веродостојност сведока кога сте Ви позвали. Што се тиче Селимона, и ту бих се придружио можда мало на један модифицирани начин колеги Крстићу, ја нисам у својој каријери можда срео тако отменог, тако господственог, тако усправног човека, кога је просто јонски судбина знате проверила када оцу, за кога Милош Црњански каже да је најјача љубав оца према ћерки у космосу, је у дворишту његовом убијена његова ћерка приликом саобраћајне незгоде, тај човек никада, ама никад није био ништа друго него усправан, он мене сваки дан зове из Ниша и каже, „господине Радуловићу, мене овде муче ко Албанаца“. Ја искрено да Вам кажем, сам веома сретан што сам део ове земље, што је ово моја отаџбина, ја јој припадам, ја сам тако поносан што Ви на један маестралан начин као судско веће водите овај главни претрес, ја сам сигуран да и тужилац, то је један исто изузетан и господин и отмен човек, Милан-ракићевских размера и волумена, ја мислим да то њему смета, отворено каже, не дамо ти ништа од онога што дајемо другоме, што се тиче слободне посвете, јер ти си Албанац, а он каже, „мени је укинут притвор“, „нека, нека“. Молим Вас да ово проверите и молим Вас да то укинете и озбиљно заиста да овај преиспитате све ово што је рекао колега Крстић и ја се том његовом предлогу у потпуности придружујем. У мојој земљи да се прави разлика тамо где ја макар нисам у судницама доживео, на такав начин, ја имам једно чулство стида, искрено Вам кажем, пред таквим клерофашистима и имам ја један исто предмет где водим, како би рекао Достојевски, „ја сам сам а они су сви“ и чак ту долазе и смртне претње, да ако ја задржим до краја такав став, да није искључена ни физичка ликвидација. Ја сам рекао сезановски, Сезон се молио Господу, „Господе, подари ми смрт да осликам“, а ја се молим Богу, подари ми Господе смрт док браним. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко од бранилаца? Господине, изволите, изађите.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Ја се придружујем, не ја сам мислио да Ви браниоце питате у вези овог предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја видим браниоци нико се не јавља.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Не, ја сам мислио да ћете можда појединачно ићи, па сам ја, овај. Па ништа, ја се придружујем предлозима колега, односно противимо се да се врши вештачење данас саслушане сведокиње, обзиром да ће суд њен исказ ценити свакако у склопу исказа осталих сведока и материјалних

доказа који су прикупљени током поступка. Тако да мислим да би било какво вештачење непотребно пролонгирало поступак који већ доста дуго траје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаћемо сада и лекове које смо добили, па ћемо видети.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци се противе, добро.

Заменик тужиоца предлаже да се обави вештачење.

Браниоци се противе.

За овим председник већа чита списак лекова сведокиње-оштећене [REDACTED] који је остављен у Служби за подршку и помоћ оштећенима и сведоцима у које председник већа уноси данашњи датум и напомену „примила из Службе за помоћ и подршку“ на претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту пише овако, да ова оштећена користи „Mendilex“, 2 мг једном дневно, „Lorazepam“, 2,5 мг, два до три пута дневно, „Naprotilin“ 2,5 мг два пута дневно, „Haloperidol“, 2 мг, два пута дневно, пола таблете, „Eftilk“, један ујутру и пола поподне, једном месечно прима инекцију „Moditen depo“ 25 мг. Ја морам да признам да не знам уопште мислим ништа који су ово лекови и тако даље, не знам да ли неко други нешто зна, можемо то да проверимо овде код овог нашег лекара из Хитне помоћи, мени је ово, морам да признам, непознато. Ево, то смо тако констатовали и прочитали.

Затим, унећемо да адвокат Крстић предлаже да се евентуално, ако суд наложи вештачење ове оштећене, да позове и тетку о којој је ова оштећена говорила.

Бранилац Радуловић се придружује речи адвоката Крстића у погледу тога након што је притвор укинут, оптужени Садику Селимон одведен на издржавање казне по ранијој пресуди. Бранилац Радуловић наводи да оптужени доживљава дискриминацију тамо због тога што је Албанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на крају још Садику Селимон и онда ћемо се повући да одлучимо. Изволите и Мемиши је нешто хтео, је ли тако? То је то и молитва, добро.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Добар дан. Ја бих овако као прво да сам знао не би ни тражио укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боље Вам је било овде?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Па наравно, не бих ја да имам неприлике са неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар Вам није тамо ближе кућа, да Вам је лакше долажење?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Кућа јесте ближа, али то су неке дискриминације,

значи мене сада тамо неко хоће да ми прича причу, да не могу ја да идем у отворени део, морам да будем у затвореном делу где су ту људи осуђени на по рецимо пет, десет, петнаест, двадесет, разних осуђеника. А ја са пет и по месеци сада скоро већ остало, морам да будем са њима ту у затвореном делу. И нормално да осећам дискриминацију, када из оног прелазног дела, када сам тог дана ишао, тамо сам био месец дана у прелазу, човек који има казну више од мене, иде на отворени део, где може да иде кући и у град и да ради слободно, а ја не могу, пошто ме тамо васпитач, ја не знам кога он васпитава тамо, он не зна ни за себе, каже, ти не можеш тамо ићи, зато што се против тебе води поступак у Београду, рекох, „шта Ви имате са тим поступком, тамо је суд, значи он је надлежан, он одлучује, не можете Ви“. Ја знам да је једино, Ви сте одговорни за мене овде, не може неко други да буде, осим Вас. Каже, „ако ти побегнеш, ако те ми пустимо на отворени део, онда ћу ја бити одговоран“. А рекох, „од кога да бежим, зашто да бежим“, мени је суд укинуо притвор, прошло је три и по године, сада зашто бих ја побегао? Значи ја да немам ту казну, седам месеци што сам имао, седам и по, ја бих био кући, не бих био овде, зашто бих ја побегао? Тражио сам премештај исто за Врање, због личне безбедности и то ми је одбијено, зато што се против тебе води поступак у Београду. Ја сам рекао, „па какве, шта има везе поступак?“, „не може“. Значи то је све дискриминација, односно кршење људских права, а разлог се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Они ме одмах питају, зашто си овде, због чега си ти овде, против кога си починио ратни злочин. Шта има он да пита мене? Ја ћу Вама да одговорим, никоме нисам дужан да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је унето сада.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: И још једно ћу да тражим, ако ме можете ослободити да на дан пресуде да не дођем на суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На објављивање?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На објављивање пресуде?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да, значи када ће да буде пресуда, да не дођем на тај дан пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Па мислим, то је за мене боље да не будем овде, због пошто ја тамо нисам рекао никоме да се против мене води поступак, тако су ми рекли и неки командири тамо када сам ишао, каже, немој никоме да причаш ништа, јер ако се зна, имаћеш проблема са људима. До сада, мислим овако, нисам имао, али зато што они не знају, ја сада не могу да кажем свакоме, ја нисам починио ратни злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Значи због тога, а данас сам могао да кажем тамо људима да идем за кријумчарење људи, значи бојим се да кажем да се против мене води овај поступак, зато што знам да ћу имати проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо оптужени Мечиши. Немате ништа, Фатон, изволите.

ОПТ. ФАТОН АЈДАРИ: Добар дан, оптужени Ајдари Фатон. Ја сам тражио од Вас да ме ове слике из профила да добијем ово са претходног суђења када смо имали, али ја нисам ништа још добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећу, извештај нисам ни ја, значи оно што је стигло, то смо ставили, то је у списима, што је стигло, то је ту.

ОПТ. ФАТОН АЈДАРИ: А да ли може то поново да тражим или да добијем некако, пошто треба ми то пре завршних речи, да спреим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, оно што има, то је ту. Значи можемо да тражимо још данас, али тужилац каже да Вас није сликао.

ОПТ. ФАТОН АЈДАРИ: То он сликао ме, он зна супер, али он крије то, ја знам то, сигуран сам, али нема везе, он крије истину, не крије слике. Али ја тражим то од профила, по закону Ви морате, то да добијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне фотографије које је полиција сачинила?

ОПТ. ФАТОН АЈДАРИ: Десно, лево, напред, то, то тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ФАТОН АЈДАРИ: И ту се виде моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се чак и на тим званичним фотографијама које су у полицији види?

ОПТ. ФАТОН АЈДАРИ: И то се види и после тога ја то, мени то треба за завршне речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ФАТОН АЈДАРИ: То је то, немам ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Фатон предлаже да се прибаве из полиције његове фотографије, где је фотографисан из профила, на којима се види да има повреде.

Оптужени Садик Селимон образлаже због чега сматра да је дискриминисан у установи за извршење казне – КПЗ „Ниш“, па моли да се веће позабави тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат. Тужилац за фотографије?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, фотографије Агуша Мечишија, су настале зато што се Агуш Мечиши жалио на поступак да је тучен, па у недостатку оног техничара, јер је било касно увече, он је отишао кући и онда сам ја био тај који је фотографисао Агуша Мечишија, на места на која се, за која се он жалио. И тако је настао поступак који се води не знам где, у жандармерији. А Фатон се није жалио, немам никакве везе са Фатоном, нити је он изразио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, тражи званично из полиције, да ли се противите или се не противите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада, значи данас Фатон први пут, па га ја схватам шта он тражи, до сада је тражио неке фотографије које наводно је тужилац направио, ако тражи поново фотографије које је тужилац направио, јер је малопре рекао да тужилац то крије, је Вам и даље по стохиљадити пут понављам да не постоје никакве фотографије које је тужилац фотографисао Фатона Ајдарија. А за фотографије које, ако се, ја не знам, нисам то видео, ако се налазе у полицији, то, ако Вам то треба, тражите, мени то не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Противите се или се не противите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац се не противи. Кажите, значи јасно нам је о којим се фотографијама ради.

ОПТ. ФАТОН АЈДАРИ: Извињавам се, пошто сам заборавио да кажем, тада сам ја видео, Фазлију Бурима црно-бело, а ако постоји могућност да добијем на боју ову слику што сам тражио, а не црно-бело. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ФАТОН АЈДАРИ: Своју, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, приложили смо, ја сам приложила у спис овај списак лекова који смо малопре читали и који сам потписала, то је то, прочитано је гласно, тако да знате о чему се ради. Ми ћемо још нешто данас и онда само да се договоримо за завршне речи. Хајдете.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКИ: Ја ћу само на кратко за смештај, сада, ја ћу да будем мало, мени су рекли да морам у ЦЗ или не знам где, а ако Ви имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да интервенишемо да будете овде?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКИ: Да будем овде, у соби 114, где сам био, значи цело време, добро, пошто има места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКИ: Ако је могуће, мислим, има места, да немам сада опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате ко је сада у тој соби?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате ко је сада у тој соби? Мислите да је иста екипа?

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКИ: Не знам да ли је баш иста екипа, али знам пошто има 13. септембра суђење, пре мене, а и они су били млађи, он тек што је ухапшен, знам да су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЕЛИМОН САДИКИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо, то већ, то ја могу да позовем. Овако, да чујемо, идемо на завршне речи када будемо одлучили о овоме. Ја не знам шта ћемо одлучити, свакако да ћу прво овога доктора нашег овде да питам који су ово лекови, пре него што било шта сада када будемо направили паузу, ето пре него што било шта будемо одлучивали, морам да кажем да ћемо то, остају ови други предлози, само правимо неки план, заузимамо суднице, за завршне

речи, време, само се изјашњавамо о времену, па када будете се изјашњавали о времену, онда ћете. Колико Вам треба времена за завршну реч?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте ме већ питали, овај, ако Вам је она бројка сати сувише да би уклопили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми кажите колико?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Право да Вам кажем, нисам вежбао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довољан је један дан?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мислим да ће бити пола радног дана довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Данас смо већ овај дан истрошили, зато вас питам. Да ли ће браниоцима бити довољно до краја недеље?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Апсолутно, ја мислим, да, да, ја мислим да ћемо завршити и пре петка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ће у то време моћи и оптужени до петка да заврше?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја предлажем и хоћу да у четвртак завршимо, да у петак не радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени климају главом да ће говорити.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али само када сам већ ово искористио, ја не знам, ако имате поднесак ја сам поштом послао, препоручено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо, имам, наравно поднесак, у списима, ако сте послали у суд, тешко да је то залутало.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У реду је, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, тешко да је то залутало, ту је господине Крстићу, садржину тог поднеска наравно знам, фасционирано читам поднеске које шаљете. За овим се суд повлачи, како би одлучио о овим предлозима, дакле да се видимо рецимо за петнаест минута. Обавите молитву за то време, молим вас.

Седите, да констатујемо да у судници, дакле, браниоци и оптужени, као и заменик тужиоца за ратне злочине, као и пре паузе, да је настављено у 12 и 41 након паузе ради одмора,

да је веће у међувремену донело

Р Е Ш Е Њ Е

да се одбија предлог браниоца Крстића да се прибаве фотографије из предмета који се пред Посебним одељењем за организовани криминал водио против оптуженог Седику Селимона.

Одбија се предлог затим да се прибави извештај о телефонским разговорима „Божура-50“, како је то предложио оптужени Мемиши Агуш у поднеску.

И сада ћемо да чујемо зашто су ови лекови.

Пред судом је доктор запослен у Хитној помоћи која се налази у згради суда и који ће сада, коме је предат списак лекова, који је оставила сведокиња па ће сада да упозна суд и странке о којим се лековима ради.

Само нам се прво представите.

Др.ИВАН РИСТИЋ: Доктор Иван Ристић из Хитне помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нам кажите ти лекови, за шта су?

Др.ИВАН РИСТИЋ: Ово су лекови за лечење психотичних поремећаја личности значи антипсихотици, сви лекови, има два пропратна лека, један који се може користити за блаже неуротичне поремећаје и један лек који се користи за паркинсоничне болести, неуролошке, а који обично је „сателит“ у терапији антипсихотика, пошто су овде у питању антипсихотични лекови за психозе, који су доста тешки за организам, да кажем, озбиљна је терапија, онда се уз њих даје и један лек неуролошки, за неуролошке поремећаје кретања, покрета и тако даље, значи ово је за озбиљне терапије и психозе, комплетни и комплексни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то што смо имали да Вас питамо.

Др.ИВАН РИСТИЋ: Не може се рећи која психоза је у питању, осим да је тежа и озбиљнија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам.

Др.ИВАН РИСТИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још да вам кажем, данас ћу послати ово што је оптужени Фатон предложио за фотографије које су евентуално сачињене када сте лишени слободе у полицији, за оптуженог Фатона, то је то што смо имали за данас. Остало ћемо наставити сутра.

Данашњи претрес је завршен.

Наставиће се сутра.

Довршено у 12 и 43, наставља се сутра у 9 и 30, судница 2 овога суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да се видимо сутра, сутра завршне речи крећемо, то је то.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА